

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 9Tk/2/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120011800
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Caban, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2120011800.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Jozefom Cabanom, PhD. v trestnej veci proti obžalovaným: 1/ Tibor F., nar. XX.XX.XXXX, pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, 2/ R. S., nar. XX.XX.XXXX, pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona, a 3/ H. Q., nar. XX.XX.XXXX, pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 05.04.2022 takto

rozhodol:

Obžalovaní:

1/ M. F. nar. XX.XX.XXXX v J.
trvale bytom: J., A. XXXX/XX
prechodne bytom: V. XXXX/XX, L.
t. č. ÚVV Leopoldov

2/ R. S. nar. XX.XX.XXXX v J.
trvale bytom: S. XXXX/XX, J.
prechodne bytom: W. XXXX/XX, U.
t. č. ÚVV Leopoldov

3/ H. Q. nar. XX.XX.XXXX v J.
trvale bytom: Y. XXXX/XX, J.
t. č. ÚVV Leopoldov

sa uznávajú za vinných, že

obžalovaný R. S. si od mesiaca júl roka 2019 do 12.02.2020 zadovážoval od doposiaľ nestotožnených osôb na presne nezistených miestach Trnavského a W. kraja, najmä v okresoch Galanta a Šaľa v rozpore so zákonom č. 139/1998 Z. z. (neoprávnene) doposiaľ presne neustálené množstvá marihuany, ktorej účinnou látkou je tetrahydrokanabinol, v koncentrácii spôsobilej negatívne ovplyvniť psychiku človeka, alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie, teda minimálne v koncentrácii účinnej látky tetrahydrokanabinolu (THC) 2 % hmotnostných, pervitínu, ktorého účinnou látkou je metamfetamín v koncentrácii spôsobilej negatívne ovplyvniť psychiku človeka, alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie, teda minimálne v koncentrácii účinnej látky metamfetamín 10 % hmotnostných a kokaínu v koncentrácii spôsobilej negatívne ovplyvniť psychiku človeka, alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie, teda minimálne v koncentrácii absolútneho kokaínu 10 % hmotnostných, z ktorých následne marihuanu a

pervitín neoprávnene prechovával a neoprávnene predával v meste Galanta a v meste U. osobám T. F., K. U., Y. Y., H. Q. za cenu 40,- Eur za 1 kubík pervitínu a za cenu 10,- Eur za 1 gram marihuany, pričom

v období od 21.09.2019 do 12.02.2020 si 7 krát kúpil pervitín, ktorého účinnou látkou je metamfetamín, v koncentrácii spôsobilej negatívne ovplyvniť psychiku človeka, alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie, teda minimálne v koncentrácii účinnej látky metamfetamín 10 % hmotnostných v presne nezistenom množstve, jednorazovo však minimálne 100 mg pervitínu pri jednom nákupe v celkovej hodnote 17,50 Eur a 1 krát kúpil kokaín, v koncentrácii spôsobilej negatívne ovplyvniť psychiku človeka, alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie, teda minimálne v koncentrácii absolútneho kokaínu 10 % hmotnostných v presne nezistenom množstve, minimálne 100 mg kokaínu v hodnote 6,- Eur od obžalovaného M. F., ktorý si ich neoprávnene zadovážil na neznámom mieste od doposiaľ nestotožnenej osoby, a tento pervitín obžalovaný M. F. predával po dohode s obžalovaným H. Q. obžalovanému R. S. v byte obžalovaného H. Q. na Y. ulici XXXX/XX v J., ktorý mu za účelom neoprávneneho prechovávaní a predaja pervitínu poskytol obžalovaný H. Q., ktorý v jednom prípade po dohode s obžalovaným M. F. a na jeho pokyn osobne odovzdal jeden sáčok kokaínu v koncentrácii spôsobilej negatívne ovplyvniť psychiku človeka, alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie, teda minimálne v koncentrácii absolútneho kokaínu 10 % hmotnostných v presne nezistenom množstve, minimálne 100 mg kokaínu v hodnote 6,- Eur určený pre obžalovaného R. S. osobe V. I., ktorá mu zaň od obžalovaného R. S. odovzdala sumu 100 Eur v hotovosti, ktorú finančnú hotovosť odovzdal obžalovanému M. F., za čo mu ako odplatu obžalovaný M. F. v jednom prípade odovzdal jednu obvykle jednorazovú dávku marihuany pre vlastnú potrebu v presne nezistenom množstve rastlinného materiálu minimálne 500 mg, avšak v koncentrácii spôsobilej negatívne ovplyvniť psychiku človeka, alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie, teda minimálne o hmotnosti 10 mg absolútneho tetrahydrokanabinolu v hodnote 5,- Eur a sumu 10 Eur a obžalovaný R. S. mu v uvedenom období bezodplatne odovzdal 2 krát jednu obvykle jednorazovú dávku marihuany pre vlastnú potrebu v presne nezistenom množstve rastlinného materiálu minimálne 500 mg, avšak v koncentrácii spôsobilej negatívne ovplyvniť psychiku človeka, alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie, teda minimálne o hmotnosti 10 mg absolútneho tetrahydrokanabinolu spolu v hodnote 10,- Eur a 2 krát jednu obvykle jednorazovú dávku pervitínu pre vlastnú potrebu v presne nezistenom množstve kryštalického materiálu minimálne 100 mg, avšak v koncentrácii spôsobilej negatívne ovplyvniť psychiku človeka, alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie, teda minimálne o hmotnosti 10 mg absolútneho metamfetamínu spolu v hodnote 5,- Eur a sumu 20 Eur, pričom

počas domových prehliadok vykonaných príslušníkmi Policajného zboru dňa 12.02.2020 boli okrem iného nájdené a zaistené:

na adrese W. XXXX/XX, U.'a, v byte číslo XX,
kde býval obžalovaný R. S.:

- 1 ks plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom kryštalického materiálu (ako stopa číslo 2) s hmotnosťou 16722 mg a priemernou koncentráciou 16,1 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 2692 mg absolútneho metamfetamínu, v hodnote 501,66 Eur,
- 10 ks plastových vreciek s tlakovým uzáverom s obsahom konope (ako stopa číslo 3) s hmotnosťou 6820 mg, s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 18,0 % hmotnostných, obsahujúce 1228 mg tetrahydrokanabinolu v hodnote 68,20 Eur,
- 7 ks plastových vreciek s tlakovým uzáverom s obsahom konope (ako stopa číslo 5) s celkovou hmotnosťou 5124 mg, s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 14,1 % hmotnostných, obsahujúce 722 mg tetrahydrokanabinolu v hodnote 51,20 Eur,
- 1 ks očadený nadstavec (ako stopa číslo 6) s obsahom konope s hmotnosťou 119 mg s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 17,9 % hmotnostných, obsahujúce 21 mg tetrahydrokanabinolu, v hodnote 1,19 Eur,

na adrese Y. XXXX/XX, J., v byte číslo 4,
kde býval obžalovaný H. Q.:

- 1 ks plastová nádobka „kinder vajíčko“ s obsahom konope (ako stopa číslo 1) s hmotnosťou 775 mg, s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 14,5 % hmotnostných, obsahujúce 112 mg tetrahydrokanabinolu v hodnote 7,75 Eur.

Kokaín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny omamných látok.

Rastliny rodu Z. (konopa) sú zaradené v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok.

Tetrahydrokanabinol (THC) je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny psychotropných látok.

Metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok.

Navyše obžalovaný H. Q. sa mal uvedeného skutku dopustiť napriek tomu, že už bol rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/169/2016 z 31.01.2017, právoplatným v ten istý deň, odsúdený za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 2 roky so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky do 31.01.2020.

teda

obžalovaný 1/ M. F.

spoločným konaním si neoprávnene zadovážil, predal a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú látku a psychotropnú látku,

obžalovaný 2/ Juraj S.

neoprávnene si zadovážil, kúpil, predal a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú látku a psychotropnú látku, pričom tohto konania sa dopustili závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a na viacerých osobách,

obžalovaný 3/ H. Q.

spoločným konaním si neoprávnene zadovážil, predal a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú látku a psychotropnú látku, a čin spáchal, hoci už bol za taký čin odsúdený,

čím spáchali

obžalovaný 1/ M. F.

zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

obžalovaný 2/ R. S.

obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie §138 písmeno b), písmeno j) Trestného zákona,

obžalovaný 3/ Daniel Q.

obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno a) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Za to sa odsudzujú:

1/ obž. M. F.

Podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest prepadnutia vecí, a to - mobilný telefón K., PIN: XXXX, SIM karta XXXX XXX XXX /stopa č. 3/,

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

2/ obž. Juraj S.

Podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest prepadnutia vecí, a to: digitálna váha čiernej farby /stopa č. 1/ nadstavec - aplikátor /stopa č. 6/ mobilný telefón SAMSUNG, K.: XXXXXXXXXXXXXXX/XX /stopa č. 7/.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 77 ods. 1 Trestného zákona je obžalovaný povinný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody:

oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, osobne sa hlásiť jedenkrát za dva kalendárne mesiace u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v obvode miesta svojho bydliska, prvýkrát do dvoch pracovných dní po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

3/ obž. Daniel Q.

Podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 39 ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest prepadnutia vecí, a to: mikrováha, čiernej farby, bez výrobného čísla /stopa č. 3/ mobilný telefón Q., zlatej farby, s prasknutým displejom, PIN: XXXX so SIM kartou.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 77 ods. 1 Trestného zákona je obžalovaný povinný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody:

oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, osobne sa hlásiť jedenkrát za dva kalendárne mesiace u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v obvode miesta svojho bydliska, prvýkrát do dvoch pracovných dní po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Krajskej prokuratúry Trnava podal dňa 12.08.2020 na Okresnom súde Trnava obžalobu na obvinených M. F. a R. S. pre skutok právne kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. i), písm. j) Trestného zákona a na obvineného Daniela Q. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Okresný súd Trnava rozsudkom zo dňa 24.11.2020, sp. zn. 9Tk/2/2020, rozhodol tak, že uznal za vinného obžalovaného M. F. zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, obžalovaného R. S. z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom § 138 písm. j) Trestného zákona, a obžalovaného H. Q. z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona formou účasti - pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, a uložil im tresty uvedené v predmetnom rozsudku.

Uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 15.04.2021, sp. zn. 5To/16/2021, bol podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d) Trestného poriadku napadnutý rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 24.11.2020, č. k. 9Tk/2/2020-1113, zrušený v celom rozsahu, a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku bola vec vrátená okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Okresný súd Trnava rozsudkom zo dňa 18.06.2021, sp. zn. 9Tk/2/2020, rozhodol tak, že uznal za vinného obžalovaného M. F. zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, obžalovaného R. S. z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, a obžalovaného H. Q. z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, a uložil im tresty uvedené v predmetnom rozsudku.

Uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 09.12.2021, sp. zn. 5To/70/2021, bol podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku napadnutý rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 18.06.2021, č. k. 9Tk/2/2020-1197, zrušený v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku bola vec vrátená okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Súd poukazuje na § 327 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil. Súd je viazaný právnym názorom a pokynmi odvolacieho súdu aj v prípade, keď sa hlavné pojednávanie vykonalo znova podľa § 277 ods. 5 Tr. por. alebo § 277a ods. 1 Tr. por. Opačný výklad by znamenal popretie celého

predchádzajúceho konania a zmenu postavenia strán, čo vylučujú napr. aj ustanovenia § 277a ods. 2 až 6 Tr. por., bola by tým popretá jednota konania a princíp právnej istoty.

Súd nariadil a vykonal hlavné pojednávanie.

Vzhľadom na skutočnosť, že dňa 02.09.2021 bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie novému zákonnému sudcovi, súd s poukazom na § 277a ods. 1 Tr. por. u všetkých obžalovaných zisťoval, či súhlasia alebo nesúhlasia so zmenou samosudcu. Všetci obžalovaní uviedli, že so zmenou samosudcu nesúhlasia, preto sa hlavné pojednávanie vykonalo znova.

Na novom hlavnom pojednávaní prokurátor predniesol obžalobu, ktorú modifikoval v časti obdobia z „od mesiaca júl roku 2019“ na „od mesiaca január roku 2019“, ďalej s vypustením odseku „rastliny rodu cannabis (konopa) sú zaradené v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok“, ďalej v právnej kvalifikácii smerom k obž. M. F., R. S. a H. Q. doplnil kvalifikačný znak „po dlhší čas“ a ustanovenie § 138 písm. b) Tr. zák. a pri obž. H. Q. vypustil v právnej vete slovo „previezol“. Obhajkyňa R.. V. vzniesla k protokolácii námietky, pretože prokurátor prečítal obžalobu iba v modifikácii od januára 2019 vo vzťahu k obž. Q.. Po prečítaní tejto obžaloby až následne doplnil kvalifikačný pojem u obž. H. Q. v zmysle ust. § 138 písm. b) Tr. zák. a teda po dlhší čas, a to isté aj vo vzťahu k „previezol“, ktoré žiadal vypustiť. Obhajkyňa je toho názoru, že po prednese obžaloby nie je možné túto meniť a dopĺňať nad rámec toho, čo bolo prednesené. K vzniknutej procesnej situácii dal súd priestor vyjadriť sa ostatným stranám, a následne uznesením podľa § 277 ods. 5 Tr. por. pre podstatnú chybu konania rozhodol o tom, že hlavné pojednávanie sa vykoná znova. Podstatná chyba konania podľa názoru súdu spočívala v tom, že obžaloba na novom hlavnom pojednávaní bola prednesená rozdielne oproti jej prednesu na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní (dňa 21.09.2020 bola modifikovaná tak, že prokurátor navrhol u obž. Q. vypustiť prevoz drog, a tiež navrhol, aby súd sprísnil právnu kvalifikáciu skutku tak, že trestný čin bol obžalovanými páchaný po dlhší čas.). Zároveň súd uvádza, že ak je obžaloba modifikovaná pri následnej protokolácii, a týmto spôsobom modifikovaná pri jej prednesene nebola, takáto dodatočná modifikácia obžaloby po jej prednese pri jej protokolácii nie je prípustná, pretože obžalobu je možné modifikovať len pri jej prednese podľa § 256 ods. 1 Tr. por., a nie pri protokolácii potom, ako bol prednes obžaloby skončený. Súd ďalej uvádza, že vzhľadom na ustanovenie § 277a ods. 2 Tr. por., podľa ktorého sa postup podľa § 257 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/301/20211201.html>> Tr. por. na novom hlavnom pojednávaní nevykonáva a vyhlásenia obžalovaných podľa § 257 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/301/20211201.html>> alebo <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/301/20211201.html>> Tr. por. urobené na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní, ako aj uznesenia súdu podľa § 257 ods. 7 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/301/20211201.html>> a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/301/20211201.html>> Tr. por. vyhlásené na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní si zachovávajú svoje účinky aj na novom hlavnom pojednávaní, a teda obžalovaní nemajú možnosť znovu urobiť vyhlásenia k obžalobe v inom znení, než aké bolo urobené na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní, tak na novom hlavnom pojednávaní je možné predniesť obžalobu len v takom znení, v akom bola prednesená a modifikovaná na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní. V opačnom prípade by vo všeobecnosti mohli vzniknúť situácie, kedy by bola pri prednese obžaloba modifikovaná s prísnejšou právnou kvalifikáciou, než k akej obžalovaní urobili vyhlásenie o vine, alebo by bola modifikovaná s miernejšou právnou kvalifikáciou, ku ktorej by obžalovaní mali záujem urobiť vyhlásenie o vine, avšak predtým by urobili vyhlásenie o nevine. Nakoľko nedošlo k prednesu obžaloby s rovnakou modifikáciou, ako bola prednesená na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní a obžaloba bola na novom hlavnom pojednávaní prednesená rozdielne oproti prednesu na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní, ide o podstatnú chybu konania, pre ktorú bolo potrebné podľa § 277 ods. 5 Tr. por. vykonať hlavné pojednávanie znova. Následne bola obžaloba prednesená zhodne s jej prednesom a modifikáciou zo dňa 21.09.2020.

Obhajca R.. J. žiadal, aby obžalovaný Juraj S. dostal možnosť urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. a v prípade, ak by súd postupoval podľa § 277a ods. 2 Tr. por., navrhol prerušiť konanie podľa § 283 ods. 5 Tr. por. a dať podnet na Ústavný súd Slovenskej republiky pre rozpor tohto ustanovenia s Ústavou SR. Súd prítomným stranám oznámil, že v hlavnom pojednávaní sa bude pokračovať bez jeho prerušenia podľa § 283 ods. 5 Tr. por. Súd počas konania nevidel dôvod na to, aby konanie prerušil v zmysle návrhu obhajcu, pretože je toho názoru, že znenie § 277a ods. 2 Tr. por. je jasné a nie je v

rozpore s Ústavou Slovenskej republiky. Podporne súd poukazuje na príslušnú dôvodovú správu, podľa ktorej „v ods. 2 sa navrhuje predovšetkým jasne upraviť, že nové hlavné pojednávanie nemá znova otvárať priestor na postup podľa § 257, teda napr. na vyhlásenie obvineného, že je vinný, s následnými výhodami v podobe zníženia trestnej sadzby a pod. Prejav podľa § 257 je právom obžalovaného a ak ho v prvom hlavnom pojednávaní nevyužil, tento následok si nesie ďalej. Podobne si však nesie aj následok toho, že takéto vyhlásenie urobil, a preto sa navrhuje zachovať účinky prejavov obžalovaného podľa § 257, a to najmä preto, že sa naň viaže uznesenie súdu podľa § 257 ods. 7 a 8. Hoci to zákon neformuluje výslovne, z vylúčenia odvolania a ďalších následkov je zrejmé, že tieto rozhodnutia sú nezmeniteľné. Pretože dôvodom opakovania hlavného pojednávania je bezprostrednosť dokazovania, nie vytvorenia novej možnosti obžalovanému na zmenu jeho základného postoja v konaní pred súdom, nemala by sa týmto spôsobom vytvárať možnosť manipulovať s týmito uzneseniami súdu a ich dôsledkami.“ Súd poukazuje aj na právny názor vyslovený v uznesení Krajského súdu v Trnave zo dňa 15.04.2021, sp. zn. 5To/16/2021, podľa ktorého „v každom prípade však prvostupňový súd vyhlásenie obžalovaných o vine neprijal a vykonal v otázke viny dokazovanie. Na tento postup mal právo a nemožno ho preto vyhodnotiť ako nezákonný.“

Vzhľadom na uvedené, na novom hlavnom pojednávaní súd s poukazom na § 277a ods. 2 Tr. por. nepostupoval podľa § 257 Tr. por. a nedával možnosť obžalovaným opätovne urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a), písm. b) alebo písm. c) Tr. por. Podľa názoru súdu na situácii nič nemení ani postup podľa § 277 ods. 5 Tr. por., pretože za daných okolností ak by súd postupoval podľa § 257 Tr. por., išlo by o obchádzanie účelu a zmyslu § 277a ods. 2 Tr. por.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal výsluch obžalovaných M.a F., R. S. a H. Q..

Obžalovaný Tibor F. na hlavnom pojednávaní dňa 15.02.2022 využil svoje právo a odmietol vypovedať.

Na návrh prokurátora bola postupom podľa § 258 ods. 4 Tr. por. vzhľadom na skutočnosť, že obž. M. F. odmietol vypovedať, prečítaná jeho výpoveď z hlavného pojednávania zo dňa 21.09.2020.

Výpoveď z predchádzajúceho hlavného pojednávania možno považovať za skoršiu výpoveď v zmysle § 258 ods. 4 Tr. por., pretože ide o výpoveď obžalovaného, a skutočnosť, že sa hlavné pojednávanie vykoná znova podľa § 277a ods. 1 Tr. por. alebo § 277 ods. 5 Tr. por. neznamená, že sa takéto výpoveď stane neplatnou alebo nepoužiteľnou. Uvedené vyplýva napr. z § 277a ods. 2 Tr. por., kedy účinky vyhlásenia podľa § 257 Tr. por. zostávajú zachované, alebo z § 277a ods. 3 Tr. por., kedy je možné čítať výpoveď svedka alebo znalca zo zápisnice o predchádzajúcom hlavnom pojednávaní, teda skoršie výpovede z predchádzajúceho hlavného pojednávania sú použiteľné.

Obžalovaný M. F. na hlavnom pojednávaní dňa 21.09.2020 uviedol, že nikdy nevyrobil ani nekúpil žiadnu drogu, ktorú by zobral k obžalovanému H. Q. do bytu a predal obžalovanému Jurajovi S.. Spoluobžalovaným pokyny nedával a nebol členom žiadnej organizovanej skupiny. Bol konzumentom marihuany, ktorú fajčieval u obžalovaného H. Q., s ktorým sa o ním prinesenú marihuanu podelil. Peniaze, ktoré mu odovzdával obžalovaný R. S., predstavovali vrátenie poskytnutých pôžičiek, nepochádzali z predaja drog. Keď nemohol vrátené peniaze prevziať, nechala mu tieto peniaze svedkyňa V. I. u obžalovaného H. Q.. V stíhanom období používal telefónne číslo XXXX XXX XXX. Finančná hotovosť, ktorá bola zadržaná, patrila jeho rodičom a tieto peniaze boli určené na výplaty pre vodičov, na opravy a servis vozidiel. Nemal vedomosť ako dlho bola páchaná trestná činnosť, ani koľkým osobám boli drogy predávané.

Obžalovaný R. S. na hlavnom pojednávaní dňa 15.02.2022 využil svoje právo a odmietol vypovedať.

Na návrh prokurátora bola postupom podľa § 258 ods. 4 Tr. por. vzhľadom na skutočnosť, že obž. R. S. odmietol vypovedať, prečítaná jeho výpoveď z hlavného pojednávania zo dňa 21.09.2020.

Obžalovaný R. S. na hlavnom pojednávaní dňa 21.09.2020 uviedol, že počas stíhaného obdobia predával drogy osobám, ktoré sú uvedené v podanej obžalobe. Nikdy však nebol členom organizovanej skupiny. Predával pervitín a marihuanu. Obžalovaný Tibor F. mu drogy nikdy nepredal, požičiaval mu peniaze asi od 16 rokov. Požičané peniaze mu splácal, obžalovaný M. F. po ne posielal šoférov taxislužby a niekedy mu ich vrátil cez obžalovaného H. Q.. Chodievali spolu k obžalovanému H. Q. a zvykli fajčievať

marihuany. Obžalovanému H. Q. dal nejaké peniaze, pervitín a marihuany za poskytnutie bytu, pretože bol zo skromnejších pomerov. Sám bol užívateľov kokaínu a marihuany. H., ktorú mu boli zaistené, patrili jeho osobe.

Obžalovaný Daniel Q. na hlavnom pojednávaní dňa 15.02.2022 využil svoje právo a odmietol vypovedať.

Na návrh prokurátora bola postupom podľa § 258 ods. 4 Tr. por. vzhľadom na skutočnosť, že obž. Q. odmietol vypovedať, prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania zo dňa XX.XX.XXXX a zo dňa 16.02.2020.

Obžalovaný H. Q. vo výpovedi zo dňa 13.02.2020 uviedol, že od leta roku 2019 v jeho byte prichádzalo k výmene, resp. odovzdávaniu drog medzi obžalovaným M. F. a obžalovaným R. S.. Predmetom výmeny bola kryštalická látka, ktorú ako bývalý užívateľ identifikoval ako pervitín. Výmeny prebiehali tak, že jeden obžalovaný priniesol pervitín, ktorý druhý prevzal a odovzdal mu peniaze a naopak. Celkovo prebehlo asi sedem takýchto výmen, v roku 2019 ich bolo päť a v roku 2020 boli dve. K množstvu odovzdaného pervitínu a peňazí sa vyjadriť nevedel. Za to, že u neho v byte prebiehali takéto výmeny, dostal pár krát 10 Eur alebo 20 Eur na cigarety, príp. od obžalovaného R. S. pervitín. Obžalovaný R. S. predával pervitín a marihuany, čoho bol očitým svedkom a sám si od obžalovaného R. S. 10 krát marihuany zakúpil. Marihuany obžalovaný R. S. predával v sáčkoch po 5 Eur alebo 10 Eur a pol kubíka pervitínu za sumu 20 Eur a kubík pervitínu za sumu 40 Eur. Obžalovaného M. F. drogy predávať nevidel, videl ho len predávať pervitín obžalovanému R. S.. Raz prevzal od taxikárky Kiky sumu 100 Eur za drogy, ktoré poslal obžalovaný R. S. pre obžalovaného Tibora F. a obžalovaný Tibor F. poslal obžalovanému R. S. sáčik kokaínu, ktorý odovzdal taxikárke. Druhý krát takto prevzal sumu 150 Eur, avšak za čo boli tieto peniaze, uviesť nevedel. Tieto peniaze potom odovzdal obžalovanému Tiborovi F..

Obžalovaný H. Q. vo výpovedi zo dňa 16.02.2020 opätovne uviedol, že od leta roku 2019 prichádzalo v jeho byte k predaju pervitínu obžalovaným M. F. obžalovanému Jurajovi S., a to v roku 2019 päť krát a v roku 2020 dva krát. Celkovo mal z tejto činnosti profit 30 Eur a tri balíky cigariet. Obžalovaní M. F. a R. S. sa venovali drogovej trestnej činnosti okolo roka a obžalovaný R. S. možno aj dlhšie.

Ďalej boli na hlavnom pojednávaní postupom podľa § 277a ods. 3 Tr. por. prečítané výpovede svedkov T. F. a V. I. z predchádzajúceho hlavného pojednávania zo dňa 09.11.2020 spolu s ich skoršími výpoveďami, ktoré sa čítali na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní postupom podľa § 264 ods. 1 Tr. por. Súd je toho názoru, že pokiaľ sa čítajú výpovede svedkov z predchádzajúceho hlavného pojednávania podľa § 277a ods. 3 Tr. por., neoddeliteľnou súčasťou týchto výpovedí sú aj skoršie výpovede, ktoré sa čítajú postupom podľa § 264 ods. 1 Tr. por., preto ich súd čítal všetky. Pre úplnosť súd uvádza, že osobný výsluch týchto svedkov nepovažoval za potrebné zopakovať a taktiež strany na dotaz súdu nenavrhlí ich osobný výsluch zopakovať podľa § 277a ods. 4, ods. 5 Tr. por.

Svedok T. F. na hlavnom pojednávaní dňa 09.11.2020 uviedol, že od obžalovaného R. S. od novembra 2018 do januára 2019 pár krát kúpil pervitín v celkovom množstve 6 gramov za sumu 40 Eur za gram, a to v meste U. - U.. Pervitín mal účinky, nakopol ho, nespál od neho dva až tri dni.

Na návrh prokurátora bola na hlavnom pojednávaní za účelom odstránenia rozporov postupom podľa § 264 ods. 1 Tr. por. prečítaná výpoveď svedka z prípravného konania zo dňa 30.06.2020, v ktorej uviedol, že od obžalovaného Juraja S. pár krát kúpil pervitín, a to počas troch alebo štyroch mesiacoch v roku 2018 až 2019 v meste U. časť U..

Na návrh prokurátora bola na hlavnom pojednávaní za účelom odstránenia rozporov postupom podľa § 264 ods. 1 Tr. por. prečítaná výpoveď svedka z prípravného konania zo dňa 13.02.2020, v ktorej uviedol, že od obžalovaného R. S. kupoval pervitín počas jedného roka asi dva krát do týždňa, a to vo väčšine prípadov v Galante na sídlisku L..

Po prečítaní jeho výpovedí z prípravného konania svedok T. F. uviedol, že pervitín kupoval od obžalovaného R. S. počas jedného roka od októbra do decembra 2019.

Svedkyňa V. I. na hlavnom pojednávaní dňa 09.11.2020 uviedla, že obžalovaní boli dobrí kamaráti, zvykli sa spolu stretávať. Asi polroka dozadu v tomto roku vyzdvihla od obžalovaného Juraja S. sumu 300-400

Eur a čierny sáčik, z ktorého trčal čierny kábel nabíjačky pre obžalovaného M. F., ktorý však nebol doma, a preto jej povedal, aby to nechala u obžalovaného H. Q., čo urobila. Peniaze od obžalovaného R. S. prevzala ešte raz a odovzdala ich priamo obžalovanému M. F.. Vie, že obžalovaný M. F. požičiaval obžalovanému R. S. peniaze.

S poukazom na § 277a ods. 6 Tr. por. ak boli splnené podmienky podľa § 263 Tr. por. na čítanie zápisníc z prípravného konania, platí, že sú splnené aj na novom hlavnom pojednávaní. To znamená, že súhlas na čítanie zápisníc z prípravného konania daný na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní platí aj na novom hlavnom pojednávaní. Strany dali na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní súhlas na čítanie výpovedí svedkov Igora U. a Y. Y., preto súd na novom hlavnom pojednávaní čítal ich výpovede z prípravného konania postupom podľa § 263 ods. 1 Tr. por.

Svedok K. U. vo výpovedi z prípravného konania zo dňa 30.06.2020 uviedol, že od obžalovaného R. S. asi pol roka počas roku 2019 kupoval pervitín a to 3 krát mesačne po 2 až 3 kubíkoch za sumu 40 Eur za jeden kubík. Pervitín mal účinok, po jeho požití sa cítil zrýchlený a nepotreboval toľko spať ani jesť.

Svedok Y. Y. vo výpovedi z prípravného konania zo dňa 30.06.2020 uviedol, že od obžalovaného R. S. kupoval marihuanu asi trištvrté roka, a to odkedy sa nasťahoval do Šale. Za jeden gram marihuany mu platil sumu 10 Eur. Marihuanu od neho kupoval za sumu 10-20 Eur raz za 2 - 3 dni.

Súd je toho názoru, že analogicky platí, že ak bol na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní daný súhlas strany/strán na čítanie znaleckého posudku alebo odborného vyjadrenia postupom podľa § 268 ods. 2, ods. 5 Tr. por., platí, že tento súhlas je daný aj na novom hlavnom pojednávaní. Nejde o analógiu v neprospech obžalovaných, pretože ich procesné postavenie sa nijakým spôsobom na novom hlavnom pojednávaní nemení oproti predchádzajúcemu hlavnému pojednávaniu, a súd podporne poukazuje aj na dôvodovú správu k 277a Tr. por., podľa ktorej „pritom ani nové hlavné pojednávanie by nemalo viesť k „posilneniu“ procesného postavenia obžalovaného v tom zmysle, že by mu malo dať viac práv než mal na prvotnom hlavnom pojednávaní. Preto sa v poslednej vete navrhuje ustanoviť, že ak už na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní boli splnené podmienky aplikácie § 263 (teda boli splnené podmienky na to, aby súd nevykonával dokazovanie bezprostredným výsluchom, ale len čítaním zápisníc), zostávajú splnené aj na novom hlavnom pojednávaní. Postavenie obžalovaného v jednotlivých hlavných pojednávaniach, ani kvalita procesnej matérie, z ktorej súd bude vychádzať na novom hlavnom pojednávaní, sa tým nijako nezhorší v porovnaní s postavením a kvalitou na skoršom hlavnom pojednávaní.“

So súhlasom procesných strán bol prečítaný znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ zo dňa 20.04.2020, ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2020/1934, z ktorého vyplynulo, že:
v plastovom vrecku s tlakovým uzáverom sa nachádzal kryštalický materiál (stopa číslo 2) s hmotnosťou 16722 mg a priemernou koncentráciou 16,1 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 2692 mg absolútneho metamfetamínu,
v 10 ks plastových vreciek s tlakovým uzáverom sa nachádzalo konope (stopa číslo 3) s hmotnosťou 6820 mg, s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 18,0 % hmotnostných, obsahujúce 1228 mg tetrahydrokanabinolu,
v 7 ks plastových vreciek s tlakovým uzáverom sa nachádzalo konope stopa číslo 5) s celkovou hmotnosťou 5124 mg, s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 14,1 % hmotnostných, obsahujúce 722 mg tetrahydrokanabinolu,
v 1 ks očadeného nadstavca (stopa číslo 6) sa nachádzalo konope s hmotnosťou 119 mg s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 17,9 % hmotnostných, obsahujúce 21 mg tetrahydrokanabinolu,
v 1 ks plastovej nádoby „kinder vajíčko“ sa nachádzalo konope (stopa číslo 1) s hmotnosťou 775 mg, s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 14,5 % hmotnostných, obsahujúce 112 mg tetrahydrokanabinolu.

Vo vzorke krvi obžalovaného Juraja S. sa zistili látky zo skupiny kanabinoïdov a v jeho moči stopy metamfetamínu a látky zo skupiny kanabinoïdov.

Vo vzorke krvi a moču obžalovaného Tibora F. sa zistili látky zo skupiny kanabinoïdov

Vo vzorke krvi obžalovaného H. Q. sa zistili látky zo skupiny kanabinoïdov a v jeho moči stopy metamfetamínu a látky zo skupiny kanabinoïdov.

So súhlasom procesných strán bol prečítaný znalecký posudok MUDr. H. U. č. 30/2020 zo dňa 15.05.2020, z ktorého vyplynulo, že u obžalovaného M. F. boli zistené poruchy psychiky a správania zapríčinené užívaním kanabinoïdov (THC) a zneužívanie (abúzus). Syndróm závislosti nebol zistený, ochranné liečenie nie je dôvodné uložiť.

So súhlasom procesných strán bol prečítaný znalecký posudok MUDr. H. U. č. 32/2020 zo dňa 15.05.2020, z ktorého vyplynulo, že u obžalovaného R. S. boli zistené poruchy psychiky a správania zapríčinené užívaním viacerých psychoaktívnych látok - kanabinoïdov, amfetamínov, kokaínu a syndróm závislosti. Osobnosť obžalovaného je drogocentrická. Z dôvodu nekritickosti ku svojej závislosti znalkyňa nenavrholo uloženie ochranného liečenia.

So súhlasom procesných strán bol prečítaný znalecký posudok MUDr. H. U. č. 31/2020 zo dňa 14.05.2020, z ktorého vyplynulo, že u obžalovaného H. Q. boli zistené poruchy psychiky a správania zapríčinené užívaním viacerých psychoaktívnych látok kanabinoïdov (THC), amfetamíny a zneužívanie (abúzus). Syndróm závislosti nebol zistený, ochranné liečenie nie je dôvodné uložiť.

So súhlasom procesných strán bolo prečítané odborné vyjadrenie T. PZ, drogovej centrály zo dňa 13.02.2020, z ktorého vyplýva, že:

- metamfetamín o hmotnosti 16,722 g má hodnotu 501,66 Eur,
- konope o hmotnosti 6,62 g má hodnotu 68,20 Eur,
- konope o hmotnosti 5,12 g má hodnotu 51,20 Eur,

príčom 1 g metamfetamínu mal v 1. štvrtroku 2020 hodnotu 30 Eur a hodnota 1 g konope mal v 1. štvrtroku 2020 hodnotu 10 Eur.

Zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky zo dňa 12.02.2020 v byte č. 47 na adrese Narcisova 1948/19, U., záujmová osoba Juraj S., vyplýva, že boli zaistené: čierna digitálna váha, sáčik s neznámou kryštalickou látkou, 10 ks malých sáčkov s neznámou zelenou sušinou, 21 ks sáčkov s obsahom neznámej bielej kryštalickej látky, 7 ks igelitových sáčkov s neznámou zelenou sušenou rastlinou, šlukovka s neznámou zelenou sušenou rastlinou, mobilný telefón zn. Samsung, IMEI: XXXXXXXXXXXXX/XX. H. prehliadka bola vykonaná na základe príkazu na domovú prehliadku vydaného Okresným súdom Galanta zo dňa 03.02.2020, sp. zn. 27Tp/364/2020-2-V-OSGA, ktorý súd posúdil ako zákonný a domovú prehliadku vykonanú v súlade so zákonom.

Zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky zo dňa 12.02.2020 v byte č. 2-1 na adrese Kukučínova 4441/26, L., záujmová osoba M. F., vyplýva, že boli zaistené: finančná hotovosť v celkovej výške 1.300,- Eur, platové uzatvárateľné vrecká a mobilný telefón zn. K.. Domová prehliadka bola vykonaná na základe príkazu na domovú prehliadku vydaného Okresným súdom Galanta zo dňa 03.02.2020, sp. zn. 27Tp/365/2020-2-V-OSGA, ktorý súd posúdil ako zákonný a domovú prehliadku vykonanú v súlade so zákonom.

Zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky zo dňa 12.02.2020 v byte č. 14 na adrese A. XXXX/XX v J., záujmová osoba M. F., vyplýva, že bol zaistený mobilný telefón zn. IPHONE S, striebornej farby, K.: 351956071324567. Domová prehliadka bola vykonaná na základe príkazu na domovú prehliadku vydaného Okresným súdom Galanta zo dňa 03.02.2020, sp. zn. 27Tp/366/2020-2-V-OSGA, ktorý súd posúdil ako zákonný a domovú prehliadku vykonanú v súlade so zákonom.

Zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky zo dňa 12.02.2020 v byte č. 4 na adrese Mierová ul. č. 1435/33, Galanta, záujmová osoba H. Q., vyplýva, že boli zaistené sušená rastlina v kinder vajičku, biela kryštalická látka v priesvitnom igelitovom sáčku, mikrováha čiernej farby. Domová prehliadka bola vykonaná na základe príkazu na domovú prehliadku vydaného Okresným súdom Galanta zo dňa 03.02.2020, sp. zn. 27Tp/367/2020-2-V-OSGA, ktorý súd posúdil ako zákonný a domovú prehliadku vykonanú v súlade so zákonom.

Zo zápisnice o vydaní veci zo dňa 12.02.2020 vyplýva, že obžalovaný H. Q. dobrovoľne vydal mobilný telefón zn. Huawei zlatej farby.

Z oboznámených prepisov hovorov a SMS správ (CD STROM 2, 3 a 4) a znaleckého posudku H.. K.. Y. Mokrého, PhD. č. 40/2020 vyplýva, že obžalovaní sa telefonicky kontaktovali a taktiež sa kontaktovali s tretími osobami, avšak zo samotného obsahu predmetných hovorov alebo SMS správ nemožno bez dôvodných pochybností vyvodiť, že ich komunikácia sa týka drogovej trestnej činnosti a najmä či k nejakej drogovej trestnej činnosti skutočne prišlo. Súd za účelom posúdenia zákonnosti prepisov hovorov vykonal ako dôkazy príslušné návrhy na vydanie príkazu na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky, príkazy na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky a správy o tom, akým spôsobom a kým bol záznam vyhotovený alebo získaný podľa § 270 ods. 2 Tr. por., pričom ich vyhodnotil ako zákonné.

Z hodnotenia obžalovaných z výkonu väzby vyplýva, že ich správanie bolo hodnotené kladne.

Z lustrácií Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že obžalovaný Tibor F. v nej má 10 záznamov, obžalovaný R.aš v nej má 2 záznamy a obžalovaný H. Q. v nej má 0 záznamov.

Z odpisu registra trestov obžalovaného M. F. vyplýva, že doposiaľ nebol odsúdený.

Z odpisu registra trestov obžalovaného Juraja S. vyplýva, že bol doposiaľ jedenkrát odsúdený rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 16.11.2016, sp. zn. 2T/145/2016, právoplatným dňa 16.11.2016 podľa §172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona na trest odňatia slobody podmienene na 3 roky so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky do 16.11.2018 s probačným dohľadom, pričom dňa 04.05.2019 prišlo k osvedčeniu a na páchatel'a sa hľadí, akoby nebol odsúdený.

Z odpisu registra trestov obžalovaného H. Q. vyplýva, že bol doposiaľ jedenkrát odsúdený rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 31.01.2017, sp. zn. 2T/169/2016, právoplatným dňa 31.01.2017 podľa §172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona na trest odňatia slobody podmienene na 2 roky so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky do 31.01.2020, pričom dňa 22.05.2020 prišlo k osvedčeniu a na páchatel'a sa hľadí, akoby nebol odsúdený.

Z tabuliek z monitorovania cien vybraných OPL na čiernom trhu na území Slovenskej republiky za 3. štvrťrok roku 2019, za 4. štvrťrok roku 2019 a 1. štvrťrok roku 2020 vyplynulo, že v 3. štvrťroku 2019 bola v Trnavskom kraji hodnota jedného gramu konope 10-15 Eur, jedného gramu pervitínu 25-45 Eur a jedného gramu kokaínu 60-100 Eur, v 4. štvrťroku 2019 bola v Trnavskom kraji hodnota jedného gramu konope 10-15 Eur, jedného gramu pervitínu 25-30 Eur a jedného gramu kokaínu 70-100 Eur a v 1. štvrťroku 2020 bola v Trnavskom kraji hodnota jedného gramu konope 10 Eur, jedného gramu pervitínu 30 Eur a jedného gramu kokaínu 90 Eur.

- Výrok o vine -

Po vykonanom dokazovaní mal súd bez dôvodných pochybností preukázané, že obžalovaní M. F., R. S. a H. Q. sa v období od leta 2019 do 12.02.2020 pravidelne, v rôznych časových intervaloch, stretávali v byte u obžalovaného H. Q. na Y. ulici č. XXXX/XX v J., čo vyplýva zo zhodných výpovedí obžalovaných Tibora F., R. S. a H. Q..

Obžalovaný R. S. sa priznal, že si do júla 2019 do 12.02.2020 od minimálne jednej neidentifikovanej osoby zadovážoval omamné a psychotropné látky (ďalej len „OPL“), a to marihuanu a pervitín, ktoré následne predával alebo daroval osobám Peter F., K. U., Y. Y. a obžalovanému H. Q. a kokaín, ktorého je užívateľom. Priznanie sa obžalovaného R. S. v uvedenom rozsahu potvrdzujú aj výpovede obžalovaného H. Q. a svedkov T. F., Igora U. a Y. Y..

Obžalovaný M. F. sa priznal, že počas týchto stretnutí si v jednom prípade zadovážil, prechovával a odovzdal obžalovanému H. Q. na fajčenie marihuanu. Keďže obžalovaný sa nevyjadril k množstvu marihuany, ktorú obžalovaného H. Q. odovzdal, ustálil súd, že sa jednalo o jednu obvykle jednorazovú dávku marihuany pre vlastnú potrebu v presne nezistenom množstve rastlinného materiálu minimálne 500 mg, avšak v koncentrácii spôsobilaj negatívne ovplyvniť psychiku človeka, alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie, teda minimálne o hmotnosti 10 mg

absolútneho tetrahydrokanabinolu v hodnote 5,- Eur. Skutočnosť, že sa jednalo o OPL demonštruje aj motív, z ktorého obžalovaný M. F. marihuanu obžalovanému H. Q. odovzdal, teda za účelom vyfajčenia, s ktorým sú spojené jej účinky na psychiku konzumenta.

I. H. Q. sa priznal, že obžalovaným M. F. a R. S. umožňoval v byte na Y. ulici č. XXXX/XX v J. realizovať od leta roku 2019 do 12.02.2020 celkovo sedem odovzdávok kryštalickej látky, z toho piatich v roku 2019 a dvoch v roku 2020. Predmetnú kryštalickú látku obžalovaný H. Q. zrakom identifikoval ako pervitín, ktorého bol užívateľom. Počas tohto obdobia v jednom prípade odovzdal svedkyňi V. I. sáčik kokaínu od obžalovaného M. F. pre obžalovaného R. S. a od svedkyne V. I. za to prevzal sumu 100 Eur od obžalovaného R. S. pre obžalovaného M. F..

Výpoveď obžalovaného H. Q. sa svojim obsahom netýka len jeho osoby, teda priznania sa k vlastnej trestnej činnosti, ale usvedčuje z páchania trestnej činnosti aj obžalovaných M. F. a R. S., a preto sa súd musel pre ustálenie skutkového deja vysporiadať s vierohodnosťou výpovedí obžalovaných.

Z výpovede obžalovaného R. S. vyplynulo, že si do júla 2019 do 12.02.2020 zadovážoval I., tieto prechovával a následne predal alebo odovzdal štyrom osobám. Obsah výpovede obžalovaného možno jednoznačne podradiť pod právnu kvalifikáciu trestného činu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno j) Trestného zákona.

Obžalovaný R. S. sa nevyjadril, od akej osoby OPL kupoval a kde, a poprel, že by touto osobou bol obžalovaný M. F..

Obžalovaný M. taktiež poprel, že by, s výnimkou obžalovaného H. Q., niekomu inému odovzdal OPL.

Jediným priamym dôkazom, ktorý preukazuje skutočnosť, že obžalovaný Tibor F. odovzdával OPL obžalovanému R. S. zostala práve výpoveď obžalovaného H. Q..

Vierohodnosť výpovede obžalovaného H. Q. je daná primárne tým, že jeho výpoveď, ktorá bola realizovaná už na začiatku prípravného konania, neusvedčuje z trestnej činnosti len obžalovaných M. F. a R. S., ale zakladá aj jeho vlastnú trestnoprávnu zodpovednosť, keď priznal, že za obžalovaného M. F. odovzdal cez V. I. obžalovanému R. S. kokaín. Výpoveď obžalovaného o odovzdávke čiastočne potvrdila aj svedkyňa V. I.. Obžalovaný H. Q. potvrdil, že obžalovaného R. S. videl predávať marihuanu a pervitín (bez uvedenia obdobia), k čomu sa Juraj S. na hlavnom pojednávaní v plnom rozsahu doznal. Súd prihliadol aj na vzájomný vzťah obžalovaných, ktorí boli kamarátmi ešte z detských čias, a niet reálneho dôvodu, prečo by obžalovaný H. Q. krivo usvedčoval svojich priateľov a seba samého z trestnej činnosti, ktorú nespáchali. Týmto dôvodom nemôže byť ani marihuana, ktorá bola v jeho byte zaistená, nakoľko táto by zakladala trestnú zodpovednosť obžalovaného len za trestný čin podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona.

Obžalovaný R. S. pri páchaní trestnej činnosti poprel akúkoľvek súčinnosť s obžalovanými M. F. a H. Q. s výnimkou toho, že spoločne chodievali k obžalovanému H. Q. fajčiť marihuanu. S obžalovaným M. F. bol kamarátom ešte z detských čias, tento mu podľa jeho, ako aj obžalovaného M. F., vyjadrenia príležitostne finančne vypomáhal a teda vzhľadom na jeho vzťah s obžalovaným M. F. možno predpokladať záujem obžalovaného R. S. chrániť obžalovaného M. F.. Práve pre pomer obžalovaného R. S. k obžalovanému M. F. je vierohodnosť obžalovaného Juraja Farkaša čiastočne znížená.

Obžalovaný M. F. poprel, že by obžalovanému R. S. predával pervitín a kokaín, tým aj súčinnosť pri tomto konaní s obžalovaným H. Q., ale priznal, že v byte obžalovaného H. Q. užívali marihuanu, z ktorej mal odovzdať aj obžalovanému H. Q.. Priznanie k užívaniu marihuany obžalovaným bolo učené až po tom, čo na základe znaleckého posudku KEÚ PZ, ktorý bol vypracovaný už v prípravnom konaní, boli vo vzorke moču obžalovaného M. F. zistené stopy kanabinooidov.

Z oboznámených záznamov telekomunikačnej prevádzky vyplynulo, že medzi obžalovanými prebiehali telefonické rozhovory, ktorých obsahom mohli byť OPL, ich kúpa a predaj, čo v kontexte vykonaných dôkazov potvrdzuje pravdivosť výpovede obžalovaného H. Q. a spochybňuje pravdivosť výpovedí

obžalovaných Tibora F. a R. S.. W. dňa 03.11.2019 uvádza obž. R. S. obž. M. F., že „veľmi slabé to je“. Y. sa dohadujú na stretnutí a obž. R. S. udáva, že má 50 Eur, lebo dnes niečo kúpil.

Súd napokon po komplexnom zhodnotení vykonaných dôkazov dospel k záveru, že výpoveď obžalovaného H. Q. je vierohodná a pravdivá, nie sú v nej žiadne podstatné rozpory, potvrdzujú ju nepriamo aj svedkyňa Kristína I. a výsledky využitia informačno-technických prostriedkov, a preto z nej súd vychádzal pri určení skutkového deja. Výpovede obžalovaných R. S. a M. F. v časti, v ktorej popreli účasť M. a F. na stíhanej trestnej činnosti, súd považuje za nepravdivé.

Súd mal vzhľadom na vyššie uvedené za preukázané, že obžalovaný Tibor F. si na neznámom mieste od nestotožnenej osoby neoprávnene zadovážoval marihuanu, túto užíval a v jednom prípade odovzdal obžalovanému H. Q. a pervitín a kokain a tento predával obžalovanému R. S., pričom pri tejto činnosti mu poskytoval súčinnosť obžalovaný H. Q..

Z výpovedí obžalovaných H. Q. a R. S. mal súd za preukázané, že omamné a psychotropné látky, ktoré boli obžalovaným Danielovi Q. a R. S. zaistené pri domových prehliadkach, patrili týmto obžalovaným.

Posúdenie trestnej súčinnosti obžalovaných

Súd sa ďalej zaoberal posúdením, či obžalovaní páchali trestnú činnosť ako páchatelia, spolupáchatelia, príp. účastníci trestného činu.

Podľa § 19 ods. 1 Trestného zákona páchatel' trestného činu je ten, kto trestný čin spáchal sám.

Z predmetného zákonného ustanovenia vyplýva, že osoba je páchatel'om trestného činu, ak svojim konaním naplní skutkovú podstatu trestného činu.

Podľa § 20 Trestného zákona ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

Z predmetného zákonného ustanovenia možno zjednodušene vyvodit', že o spáchanie trestného činu spoločným konaním ide vtedy, ak každý zo spolupáchatel'ov svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu alebo každý zo spolupáchatel'ov naplnil len niektorý zo znakov skutkovej podstaty trestného činu, avšak súhrn konania spolupáchatel'ov naplňa všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu.

Pri spolupáchatel'stve podľa § 20 Trestného zákona sa vyžaduje aj spoločný úmysel spolupáchatel'ov, zahŕňajúci tak ich spoločné konanie, ako aj sledovanie spoločného cieľa (porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom). (viď. R 57/1970)

Skutková podstata trestného činu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 Trestného zákona v odseku 1 upravuje jedinú základnú skutkovú podstatu tohto trestného činu, ktorá pozostáva z neoprávnenej výroby, dovozu, vývozu, prevozu, zabezpečenia prepravy, kúpy, predaja, výmeny, iného zadováženia alebo prechovávanía omamných a psychotropných látok (ďalej len „OPL“), jedov alebo prekurzorov alebo zo sprostredkovania takejto činnosti.

Zo skutkovej podstaty tohto trestného činu zjednodušene vyplýva, že páchatel' sa dopúšťa tohto trestného činu od momentu, kedy si neoprávnene zadováži OPL (tzv. dokonanie trestného činu) napr. výrobou, výmenou, kúpou, následne túto OPL určitý čas prechováva až do jej predaja, výmeny, príp. inej formy odovzdania tretej osobe, spravidla spotrebiteľovi (tzv. dokončenie trestného činu). Predmetný trestný čin môže mať povahu pokračovacieho a trvaceho trestného činu.

V prípade obžalovaného M. F. súd dospel k záveru, že obžalovaný M. F. začal páchať stíhanú trestnú činnosť od momentu, kedy si nezisteným spôsobom zadovážil I.. Z vykonaného dokazovania ďalej vyplynulo, že tieto určitý (presne nezistený) čas prechovával a následne ich buď sám spotreboval, odovzdal obžalovanému H. Q. alebo predal obžalovanému R. S..

Obžalovaný H. Q. sa na trestnej činnosti obžalovaného M. F. podieľal ako spolupáchateľ, keď tento po predchádzajúcej dohode s obžalovaným M. F. za obžalovaného M. F. odovzdal v jednom prípade kokain od obžalovaného M. F. cez ďalšieho sprostredkovateľa (svedkyňu V. I.) obžalovanému R. S. a za tento prevzal peniaze vo výške 100 Eur a za účelom odovzdávania I. poskytoval obžalovanému M. F. aj svoj byt.

Naproti tomu obžalovaný R. S. začal páchať trestnú činnosť momentom, kedy obžalovaný M. F. predmetnú trestnú činnosť dokončil, teda momentom, kedy mu odovzdal I.. Jediným okamihom, ktorý sa z hľadiska objektívnej stránky trestného činu u obžalovaného M. a F. a obžalovaného R. S. prelína, je samotné odovzдание (obž. M. F.) a prevzatie (obž. R. S.) OPL, ktoré však má vzhľadom na už uvedené (odovzдание - prevzatie) iný charakter konania u oboch obžalovaných.

Z prepisov telekomunikačnej prevádzky medzi obžalovanými M. F. a R. S. v období od 28.10.2019 vyplynulo, že:

H. 28.10.2019 píše obž. TK.ár obž. R. S. „nechaj mi u d“ (zrejme u obž. H. Q.)

Dňa 02.11.2019 sa pýta obž. M. F. obž. R. S., či mu obž. R. S. po obž. H. Q. pošle „lóve“ (peniaze)

Dňa 03.11.2019 uvádza obž. R. S. obž. M. F., že „veľmi slabé to je“. Ďalej sa dohadujú na stretnutí a obž. R. S. udáva, že má 50 Eur, lebo dnes niečo kúpil.

Dňa 21.11.2019 sa obžalovaní dohadujú na stretnutí a obž. R. S. uvádza, že „donesie nejaké ló“ (zrejme peniaze).

Dňa 03.12.2019 sa obžalovaný M. F. dohaduje s obžalovaným R. S. na odovzdávke peňazí, resp. postupnom uhradení dlhu.

Dňa 06.12.2019 sa obžalovaní dohadujú na stretnutí a obž. R. S. uvádza, že má 70 Eur až XX Eur, pričom obž. M. F. udáva, že by potreboval aspoň 100 Eur.

Dňa 26.12.2019 píše obž. R. S. obž. M. F., že či by to nemohli dať na piatok, lebo do zajtra musí zaplatiť nájom.

Dňa 10.01.2020 píše obž. JG.š obž. M. F., že zajtra príde, už bude lepšie, v noci by mu mala nejaké osoba vrátiť.

Z prepisov telekomunikačnej prevádzky medzi obžalovanými M. F. a H. Q. v období od 28.10.2019 vyplynulo, že:

Dňa 28.10.2019 volá obž. M. F. obž. H. Q., či u neho zostalo nejaké množstvo neidentifikovanej veci.

Dňa 09.11.2019 oznamuje obž. H. Q. obž. M. F. nech si príde pre 290 Eur, ktorý mu u neho nechala neidentifikovaná osoba.

Dňa 23.12.2019 podal obž. H. Q. neidentifikovanú vec obž. M. F..

Dňa 14.01.2020 volal obž. M. F. obž. H. Q., že Kika mu za chvíľu podá 180 Eur a „varisolášo“ a za sedem minút k nemu príde aj obž. Tibor F..

Z prepisov telekomunikačnej prevádzky medzi obžalovanými R. S. a H. Q. v období od 24.10.2019 vyplynulo, že:

H. 24.10.2019 volá obž. R. S. obž. H. Q., že ju kúsok od jeho bydliska a že ho navštívi.

Dňa 31.10.2019 volá obž. R. S. obž. H. Q., aby niečo dal K. a zajtra mu za to niečo dá.

Dňa 03.11.2019 pozýva obž. R. S. obž. H. Q. na „makak“, ktorý mu doniesli.

Dňa 22.11.2019 obž. H. Q. informuje obž. R. S., že „sú tam strašné kusy“ a pýta sa ho kedy príde, lebo „chlapec chce za 30“.

Z jednotlivých prepisov telekomunikačne prevádzky možno usúdiť, že väčšina rozhovorov medzi obžalovanými M. F. a R. S. sa týka finančných prostriedkov, ktoré má obžalovaný R. S. odovzdať obžalovanému M. F.. Z akého dôvodu vznikol obžalovanému R. S. k obžalovanému M. F. dlh nie je možné z prepisov telekomunikačnej prevádzky jednoznačne určiť. Z prepisov je zrejmá aj súčinnosť obžalovaného H. Q., ktorý mal pre obžalovaného M. F. prevziať peniaze od obžalovaného R. S., príp. odovzdať obžalovaného R. S. neidentifikovanú vec alebo ju istý čas prechovávať. Ak by aj súd pripustil alternatívu, že finančné prostriedky dĺžil obžalovaný R. S. obžalovanému M. F. za predané drogy, nemožno ani z tohto záveru vyvodiť, že by medzi obžalovaným M. F. a R. S. existovala dohoda s iným obsahom ako tá, že obžalovaný M. F. bude obžalovanému R. S. predávať I. A. vykonaným dôkazom sa nepodarilo preukázať, že by dohoda medzi obžalovaným M. F. a R. S. spočívala už v zadovažovaní I. obžalovaným M. F., ich následným odovzdaním obžalovanému R. S. za účelom predaja konečným spotrebiteľom a rozdelením zisku z tohto predaja ako to prokurátor prezentuje v podanej obžalobe. Ak by sa mal zisk z predaja deliť medzi obžalovaných, nemala by komunikácia obsah svedčiaci skôr o vrátení dlhu, ale mala by obsah, ktorý by naznačoval rozdelenie zisku, ktorý však z predmetnej komunikácie nemožno vyvodiť. Z existencie priateľského vzťahu medzi obžalovanými tento záver rovnako nemožno vyvodiť. Práve naopak, obžalovaný H. Q. potvrdil, že za pervitín obžalovaný R. S. vopred platil, obžalovaný R. S. musel mať minimálne vlastného dodávateľa marihuany, čo prokurátorom prezentované spolupáchateľstvo obžalovaných M. F., H. Q. a R. S. výrazne spochybňuje. Ani jeden vypočutý svedok neuviedol, že by mal vedomosť, že obžalovaný M. F. alebo H. Q. participujú na trestnej činnosti páchanej obžalovaným R. S., a preto súd nemal za preukázané, že by obžalovaní Tibor Bugár a H. Q. boli spolupáchateľmi na stíhanom skutku aj s obžalovaným R. S. a z uvedeného dôvodu nemohli tvoriť organizovanú skupinu.

Obdobie páchania trestnej činnosti

Obžalovaný R. S. priznal, že stíhanú trestnú činnosť páchal od júla 2019, ako to bolo uvedené v obžalobe, avšak páchanie stíhanej trestnej činnosti ostatnými obžalovanými poprel. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný R. S. predával marihuanu aj pervitín, pričom neexistuje dôkaz, ktorý by preukazoval, že obžalovanému R. S. predával marihuanu obžalovaný M. F. alebo obžalovaný H. Q.. Z uvedeného vyplynulo, že R. S. musel mať minimálne dvoch dodávateľov I., a preto nemožno na základe výpovede obžalovaného R. a S. uzavrieť, že od júla 2019 páchali trestnú činnosť aj obžalovaní Daniel Q. a M. F..

Z výpovede obžalovaného H. Q. v procesnej pozícii obvineného zo dňa 13.02.2020 vyplynulo, že obžalovaní M. F. a R. S. si v jeho byte začali odovzdávať pervitín niekedy v lete roku 2019. Z ďalšej jeho výpovede v procesnej pozícii obvineného zo dňa 16.02.2020 vyplynulo, že obžalovaní M. F. a R. S. páchali stíhanú trestnú činnosť od leta roku 2019 asi päť krát a dva krát v roku 2020, pričom na otázku prokurátora ako dlho sa obžalovaní M. F. a R. S. venovali drogovej trestnej činnosti uviedol, že myslí, že to bolo okolo roka a obžalovaný Juraj Farkaš možno aj dlhšie.

Vo výpovedi obžalovaného H. Q. sa teda nachádzajú dve tvrdenia o období páchania stíhanej trestnej činnosti, pričom zistený rozpor nie je možné odstrániť výpoveďou obžalovaného H. Q., ktorý na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať.

Vyjadrenie obžalovaného H. Q. „leto roku 2019“ je značne neurčité, pretože leto trvá 3 mesiace a v roku 2019 skončilo dňom 21.09.2019. Súd v zmysle zásady „in dubio pro reo“ ustálil, že pojem „od leta 2019“ možno vyložiť len tak, že obžalovaní M. F. a H. Q. začali páchať stíhanú trestnú činnosť od 21.09.2019, teda od posledného letného dňa.

Dve rozdielne obdobia páchania trestnej činnosti obžalovanými M. F. a R. S. uvedené obž. H. Q. súd vyhodnotil ako dve rôzne skutočnosti avšak nie ako rozpor v jeho výpovedi. Na jednej strane je tu obdobie okolo jedného roka, kedy mali obžalovaní Tibor F. a R. S. páchať drogovú trestnú činnosť, avšak obdobie od 12.02.2019 do 20.09.2019 nie je špecifikované žiadnym konkrétnym konaním obžalovaných, a preto ho nemožno podradiť pod žiadnu skutkovú podstatu trestného činu (§171 alebo § 172 alebo § 173

Trestného zákona) a na druhej strane obdobie od 21.09.XXXX do 12.02.2020, kedy páchali trestnú činnosť v byte obž. Daniela Q. tým, že si u neho odovzdávali OPL a peniaze, pričom toto obdobie logicky spadá do obdobia jedného roka, ktoré obž. Daniel Q. vo svojej výpovedi popisuje.

V žiadnom prípade nemožno výpoveď obžalovaného Daniela Q. vyložiť tak, že sa pomýlil a k odovzdávaniu OPL medzi obžalovaným Tiborom F. a R. S. v jeho byte neprichádzalo od leta 2019 ale od 12.02.2019 do ich zadržania, teda cca jeden rok.

Záznamy telekomunikačnej prevádzky nemajú pre posúdenie obdobia páchania trestnej činnosti obžalovanými žiadny zásadný význam, nakoľko záznamy telekomunikačnej prevádzky sú datované od októbra 2019, pričom toto obdobie spadá do súdom ustáleného obdobia od 21.09.2019.

Svedok T. F. sa vyjadril, že od obžalovaného R. S. kupoval pervitín tri až štyri mesiace v rokoch 2018 až 2019. Takto vypovedal na hlavnom pojednávaní aj po vznesení obvinenia obžalovaným dňa 30.06.2020. Vo svojej prvotnej výpovedi dňa 13.02.2020 uviedol, že pervitín od obž. R. S. kupoval počas jedného roka asi dva krát do týždňa. Na hlavnom pojednávaní po oboznámení sa s obsahom jeho predchádzajúcich výpovedí uviedol, že pervitín od obž. R. S. kupoval počas jedného roka od októbra do decembra 2019.

Z výpovede svedka na hlavnom pojednávaní je zrejmé, že potvrdil svoju výpoveď z prípravného konania zo dňa 30.06.2020, kde rovnako ohraničil obdobie nákupu OPL od obž. R. S. obdobím štyroch mesiacov v roku 2019. Toto obdobie spadá aj do obdobia počas jedného roka, ak mal svedok na mysli pojem jeden rok vo význame rok 2019. Ak mal svedok na mysli rok vo význame 12 mesiacov, je tu evidentný rozpor s jeho predchádzajúcimi výpoveďami, nakoľko rozhodné obdobie skrátil o 8 mesiacov.

Svedok Y. Y. uviedol, že marihuanu od obž. R. S. kupoval asi trištvrté roka, čo je 9 mesiacov. Predmetné vyjadrenie je pojmom „asi“ pomerne neurčité, ale v prevažnej časti kopíruje vyjadrenie obž. R. S., ktorý priznal obdobie páchania trestnej činnosti od júla 2019, teda takmer sedem a pol mesiaca. Odchýlku jeden a pol mesiaca možno podľa záveru súdu podradiť pod pojem „asi“, z ktorého je zrejmé len približné uvedenie obdobia nákupu od obž. R. S. evidentne presahujúce obdobie pol roka (svedok vo výpovedi rozlišuje obdobia štvrt' roka, pol roka, trištvrté roka a rok).

Svedok K. U. uviedol ako obdobie, kedy kupoval od obž. R. S. OPL, asi pol rok roku 2019. Predmetné vyjadrenie je pojmom „asi“ pomerne neurčité, ale keďže kopíruje vyjadrenie obž. Juraja S., ktorý priznal obdobie páchania trestnej činnosti od júla 2019, je zrejmé, že trestnú činnosť páchal v roku 2019 práve šesť mesiacov.

Po zhodnotení výpovedí vyššie uvedených svedkov a obž. H. Q. vo svojom súhrne je súd toho názoru, že keďže každý zo svedkov vypovedal o období, kedy nakupoval OPL od obž. Juraja S. on sám a obž. H. Q. dokonca o období, počas ktorého neuviedol žiadne konkrétne formy páchania trestnej činnosti obžalovanými R. S. a M. F., nemožno ich výpovede vzťahovať aj na obdobia, o ktorých vypovedali iní svedkovia, či obžalovaný H. Q.y, nakoľko nebolo preukázané, že by boli priamymi svedkami aj iných nákupov, ako svojich vlastných. Navyiac tieto vyjadrenia svedkov a obžalovaného Daniela Q. majú len približný charakter, čo do ich vyjadrenie o období páchania trestnej činnosti vnáša istý stupeň pochybností.

Z výpovedí vyššie uvedených svedkov ďalej vyplýva, že sa vyjadrujú len k páchaniu trestnej činnosti obžalovaným R. S. a nie k obdobiu páchania trestnej činnosti obžalovanými H. Q. a M. F.. S poukazom na vyššie uvedený záver súdu, a to že obžalovaný Juraj S. nebol spolupáchateľom s obžalovanými H. Q. a Tiborom F., nemožno obdobie páchania trestnej činnosti obžalovaným R. S. vzťahovať aj na ostatných spoluobžalovaných. M. záver nemožno vyvodit' ani zo skutočnosti, že obžalovaný Tibor F. obžalovanému R. S. dodával I., nakoľko bolo preukázané, že obžalovaný Juraj S. mal aj iného dodávateľa I., ktorý mu dodával marihuanu a v zmysle zásady „in dubio pro reo“ nemožno vylúčiť, že mu dodával aj iné I. vrátane pervitínu.

V zmysle podanej obžaloby mala byť trestná činnosť obžalovanými páchaná minimálne od júla roku 2019 až do dňa 12.02.2020, pričom v tomto období si mal obžalovaný Tibor F. nezisteným spôsobom zadovážiť OPL, ktoré nosil do bytu obžalovaného H. Q., ktorý poskytoval tento priestor na prechovávanie

a odovzdávanie OPL medzi obžalovanými M. F. a R. S., pričom tieto OPL predával obž. R. S. osobám T. F., K. U., Y. Y. a H. Q..

Aby bolo možné uvažovať o rozšírení skutku aj za obdobie, ktoré predchádza podanej obžalobe, musel sa súd primárne vysporiadať s pojmom skutok a jeho rozdielnym chápaním v hmotnoprávnom a procesnoprávnom zmysle.

V hmotnoprávnom zmysle možno skutok zjednodušene chápať ako protiprávne konanie páchatel'a, ktoré napĺňa minimálne skutkovú podstatu jedného trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona (Trestný zákon pozná aj tzv. jednočinný súbeh viacerých trestných činov). Osobitnú pozornosť je potrebné venovať ustanoveniu § 122 ods. 13 Trestného zákona, ktorý rieši problematiku tzv. pokračovacieho trestného činu, a v ktorom je uvedené, že ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok (z dôvodu nadbytočnosti sa súd osobitne nevenuje trestnému činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona).

V procesnoprávnom zmysle je však potrebné zohľadniť ustanovenie § 10 ods. 16 Trestného poriadku, podľa ktorého skutkom sa rozumie aj čiastkový útok pokračovacieho trestného činu, ak nie je výslovne ustanovené inak.

Rozdiel medzi právnymi úpravami a vnímaním pojmu skutok spočíva v tom, že skutok v hmotnoprávnom vnímaní môže pozostávať z viacerých skutkov v procesnoprávnom vnímaní, ktoré zákonodarca označil ako „čiastkový útok pokračovacieho trestného činu“.

Pri aplikácii § 122 ods. 13 Trestného zákona pôjde o minimálne dva skutky v hmotnoprávnom vnímaní kvalifikované každý ako minimálne jeden trestný čin vo viacčinnom súbehu, v prípade aplikácie § 10 ods. 16 Trestného poriadku môže nastať situácia, kedy sa páchatel' dopustí niekoľkých skutkov v procesnoprávnom ponímaní (čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu), ktoré budú v hmotnoprávnom ponímaní považované za jeden skutok a jeden trestný čin.

Vyššie naznačené vnímanie pojmu skutok súvisí s tzv. obžalovacou zásadou, pričom v tomto kontexte je potrebné zdôrazniť § 278 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu.

Podľa § 235 písm. c) Trestného poriadku obžaloba musí obsahovať obžalobný návrh, v ktorom musí byť označený skutok, pre ktorý je obvinený stíhaný, s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, prípadne s uvedením iných skutočností, ak ich treba na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným a aby bolo odôvodnené použitie určitej trestnej sadzby; ďalej sa uvedie právna kvalifikácia skutku s uvedením zákonného pomenovania trestného činu, o ktorý v tomto skutku ide, aj príslušné ustanovenie Trestného zákona a všetky zákonné znaky vrátane tých, ktoré odôvodňujú určitú trestnú sadzbu.

Keďže predmetné zákonné ustanovenia sú uvedené v Trestnom poriadku, je potrebné za skutok považovať aj čiastkový útok pokračovacieho trestného činu. Ak teda pre konkrétny čiastkový útok pokračovacieho trestného činu nebola podaná obžaloba ani vznesené obvinenie, súd nie je oprávnený tento čiastkový útok pokračovacieho trestného činu do odsudzujúceho rozsudku doplniť, aj keď jeho spáchanie páchatel'om vyplynie z vykonaného dokazovania.

Aplikujúc vyššie uvedené právne závery na podanú obžalobu je možné zjednodušene konštatovať, že prokurátor pri formulovaní obžaloby vychádzal (čo sa obdobia páchania trestnej činnosti týka) z uznesenia o vznesení obvinenia, v ktorom je uvedené totožné obdobie páchania trestnej činnosti obžalovanými, pričom vyšetrovateľ zrejme vychádzal z výpovedí zadržaného podozrivého Daniela Q. a svedkov T. F., K. U. a Y. Y..

Po vznesení obvinenia boli obžalovaný DE. a svedkovia T. F., K. U. a Y. Y. opätovne prepočutí, a obsahy ich výpovedí boli orgánom činným v trestnom konaní známe už v prípravnom konaní, z ktorých prokurátor vyvodzuje páchanie trestnej činnosti obžalovanými po dlhší čas.

T. § 206 ods. 5 Tr. por. ak v priebehu vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania vyjde najavo skutočnosť, ktorá dostatočne odôvodňuje záver, že obvinený spáchal pred oznámením uznesenia o vznesení obvinenia ďalší čiastkový útok pokračovacieho trestného činu, na ktorý sa uznesenie o vznesení obvinenia nevzťahovalo, rozšíri uznesením policajt obvinenie aj pre tento ďalší čiastkový útok pokračovacieho trestného činu. Ak pre tento čiastkový útok nebolo začaté trestné stíhanie, nie je potrebné postupovať podľa § 199 ods. 1. O uznesení o rozšírení obvinenia policajt bez meškania upovedomí oznamovateľa a poškodeného.

Súd opätovne uvádza, že trestný čin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona môže mať charakter pokračovacieho a trvaceho trestného činu.

Predmetný trestný čin začína páchatel páchať okamihom zadováženia si OPL, následne ich prechováva (trváci prvok trestného činu) a jeho páchanie ukončuje okamihom ich predaja, príp. iným obdobným spôsobom.

Zo súdom ustáleného skutku je zrejmé, že súd mal v žalovanom období preukázaných niekoľko čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona, a to siedmich predajov pervitínu medzi obž. M. F. a obž. R. S., jeden predaj kokaínu obž. M. F. prostredníctvom obž. H. Q. obž. R. S., odovzdávku jednej obvykle jednorazovej dávky marihuany obž. M. F. obž. H. Q., odovzdávku dvoch obvykle jednorazových dávok pervitínu obž. R. S. obž. H. Q., odovzdávku dvoch obvykle jednorazových dávok marihuany obž. R. S. obž. H. Q. a predaj I. svedkom T. F., K. U. a Y. Medovčík obžalovaným R. S..

V zmysle zásady „in dubio pro reo“ súd nemal preukázané, že sa jednalo o jeden trváci trestný čin, kedy v každom okamihu obdobia páchania trestnej činnosti obžalovaní prechovávali OPL a menilo sa len ich množstvo.

Keďže v tomto prípade orgány činné v trestnom konaní nepostupovali podľa § 206 ods. 5 Tr. por. a oproti vznesenému obvineniu v podanej obžalobe neupravili skutok, súd nie je oprávnený doplniť do skutku aj ďalšie čiastkové útoky pokračovacieho trestného činu, ktoré by predchádzali žalovanému obdobiu, nakoľko by tým porušil nielen obžalovacíu zásadu, ale aj právo obžalovaných na obhajobu, nakoľko v rámci prípravného konania nemali možnosť reagovať na prokurátorom navrhované rozšírenie trestného činu o ďalšie čiastkové útoky predmetného trestného činu za obdobie predchádzajúce obdobiu, pre ktoré im bolo vznesené obvinenie.

Keďže obžalovaní boli zadržaní dňa 12.02.2020, bolo bez dôvodných pochybností preukázané, že obžalovaný R. S. páchal stíhanú trestnú činnosť od júla 2019 do 12.02.2020, obžalovaní M. F. a H. Q. odo dňa 21.09.2019 do 12.02.2020.

Pre určenie, či je naplnený kvalifikačný znak - páchanie trestnej činnosti po dlhší čas u jednotlivých obžalovaných tak, ako im to kladie prokuratúra v obžalobe za vinu, súd poukazuje na nasledovné rozhodnutia.

Podľa rozhodnutia odvolacieho súdu - uznesenia Krajského súdu v Trnave zo dňa 09.12.2021, sp. zn. 5To/70/2021, ktorého právnym názorom je súd podľa § 327 ods. 1 Tr. por. viazaný, „zákon nevymedzuje, aký čas sa považuje za dlhší. Je potrebné pri posudzovaní dĺžky časového úseku, po ktorú je trestný čin páchaný, brať do úvahy aj závažnosť trestného činu. Judikatúra všeobecných súdov rozlišuje pri stanovovaní tohto kvalifikačného znaku, či ide o páchatel'a trestnej činnosti, ktorý si vyrobí a prechováva drogu pre vlastnú potrebu, v množstve ktoré presahuje množstvo zodpovedajúce prechovávaniu drogy pre vlastnú potrebu v zmysle § 135 ods. 2 Trestného zákona (viď rozhodnutie publikované pod č. R 13/2012) alebo o predajcu drogy rôznym osobám (viď rozhodnutie publikované pod č. R 15/2015, alebo uznesenie NS SR zo dňa 29.10.2019, sp. zn. 4Tdo/49/2019). V tomto prípade je rozhodujúca intenzita páchania trestného činu (najmenej štyrom osobám, opakovane a rôzne druhy drogy), ktorá spoločne so zohľadnením obdobia cca 6 mesiacov, napĺňa u obžalovaného S. kvalifikačný znak páchania trestnej činnosti závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas. Vo vzťahu k obžalovaným M. F. a H. Q. nebolo možné páchanie ich trestnej činnosti posudzovať aj podľa ustanovenia § 138 písm. b) Trestného zákona.

Páchanie trestnej činnosti týchto obžalovaných po dobu od septembra 2019 až do februára 2020, v tej podobe, ako ju (správne) ustálil prvostupňový súd, spočívala v predaji pervitínu (7x) a kokaínu (1x) obžalovanému R. S.. Páchanie trestnej činnosti oboch obžalovaných spolupáchateľstvom, po dobu cca pol roka, pri ktorej bol predaj drog zameraný iba na jednu osobu s tým, že obžalovaný M. F. v jednom prípade poskytol obžalovanému H. Q. jednu obvykle jednorazovú dávku marihuany, nemožno vyhodnotiť ako páchanie trestnej činnosti po dlhší čas a to s ohľadom na vyššie citovanú judikatúru.“

Podporne súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 12.12.2017, sp. zn. 4Tdo/12/2016, podľa ktorého „k námietke obvineného týkajúcej sa právnej kvalifikácie skutku podľa § 172 ods. 2 písm. c) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. b) Tr. zák., teda páchania trestného činu po dlhší čas, treba uviesť, že tento kvalifikačný znak nebol zákonodarcom v rámci Trestného zákona zadefinovaný. Už z jeho gramatického výkladu však možno vyvodiť, že musí ísť o tak dlhý čas, ktorý jednak prekračuje inak obvyklý čas páchania konkrétnej trestnej činnosti (tzv. kvantitatívna stránka), jednak by použitie základnej skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu dostatočne nevystihovalo závažnosť spôsobu konania konkrétneho páchatel'a (tzv. kvalitatívna stránka). Tento znak je preto treba posudzovať individuálne v každom konkrétnom prípade, s ohľadom na všetky jeho okolnosti. Páchanie trestného činu po dlhší čas spravidla znamená pokračovanie v trestnej činnosti po dobu viacerých mesiacov, súdnou praxou ustálené na 6 mesiacov. Pokiaľ ide o trestný čin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 2 písm. c) Tr. zák., v rámci judikatúry sa táto doba u páchatel'ov, ktorí sú sami konzumentmi takýchto látok, judikovala na jeden rok (R 13/2012). Rozlišovanie páchatel'ov, ktorí sú sami užívateľmi drogy, a páchatel'ov, ktorí sú tzv. dealeri, teda tí, ktorí tieto najmä distribuujú ďalej konečným spotrebiteľom, má svoj význam. V prípade prvej skupiny, s ohľadom na jej špecifickosť, keď páchatel' je sám osobou závislou a zbaviť sa takejto závislosti bez adekvátnej lekárskej pomoci je veľmi náročné až nemožné, pričom čas liečenia sa pohybuje v rozpätí i niekoľko desiatok mesiacov, je táto doba dlhšia. U páchatel'a, ktorý je dealerom (prípadne i sám drogy užíva), postačí na naplnenie tohto kvalifikačného znaku aj kratšia doba (por. aj uznesenie najvyššieho súdu z 8. júla 2014, sp. zn. 2 Tdo 35/2014).“

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti súd uzatvára, že u obžalovaných Tibora F. a H. Q. nebol preukázaný kvalifikačný znak skutkovej podstaty „po dlhší čas“ podľa § 138 písm. b) Tr. zák., pretože títo obžalovaní páchali trestnú činnosť po dobu približne pol roka voči jednej osobe, teda ich činnosť nedosahovala takú dĺžku a intenzitu, ktorú by bolo možné považovať za „dlhší čas“.

u obžalovaného R. S. bol preukázaný kvalifikačný znak skutkovej podstaty „po dlhší čas“ podľa § 138 písm. b) Tr. zák., pretože obžalovaný páchal trestnú činnosť zahrňujúcu rôzne druhy I. voči najmenej štyrom osobám, opakovane, a viac ako pol roka. Vzhľadom na intenzitu a rozsah páchania trestnej činnosti obžalovaného R. a S. skutočnosť, že obžalovaný Juraj S. je závislý na I., nemožno zohľadniť v prospech obžalovaného tak, že by vylučovala páchanie trestnej činnosti „po dlhší čas“.

Rozsah páchania trestného činu:

V konaní nebol zabezpečený žiadny dôkaz, ktorý by preukazoval aké množstvá pervitínu predával obžalovaný Tibor F. obžalovanému R. S., pričom k tejto skutočnosti sa nevedel vyjadriť ani obžalovaný H. Q.. Rovnako nebolo preukázané aké množstvo marihuany odovzdali obžalovaní Tibor F. a R. S. obžalovanému H. Q. a množstvo pervitínu, ktoré odovzdal obžalovaný Juraj S. obžalovanému H. Q..

U obžalovaného M. F. neboli zaistené I. a z výpovedí vypočutých svedkov ako aj záznamu telekomunikačnej prevádzky nevyplývalo a aké konkrétne množstvá I. sa pri jednotlivých odovzdávkach malo jednať. Súd však mal na základe výpovedí obž. H. Q., ktorému dali I. obžalovaní Tibor F. a Juraj S. a svedkov T. F., K. U. a Y. Y., ktorí kupovali OPL od obž. R. S., za preukázané, že sa jednalo o množstvá, ktoré boli vzhľadom na obsah účinnej látky schopné ovplyvniť psychiku konzumentov, teda jednalo sa omamné a psychotropné látky. Súd preto ustálil ich množstvo v zmysle zásady „in dubio pro reo“ z kvalitatívnej stránky (obsah účinnej látky) a kvantitatívnej stránky (celkové množstvo materiálu) ako jednu obvykle jednorazovú dávku drogy pre každú jednu odovzdávku OPL.

L. T. F., K. U. a Y. Y. sa čiastočne vyjadrili aj k frekvencii a rozsahu v akom si OPL kupovali od obžalovaného R. S., avšak ich vyjadrenia k rozsahu trestnej činnosti majú len približný charakter a nie

sú potvrdené inými vykonanými dôkazmi, a preto nemožno konštatovať, že rozsah činu u obžalovaného R. a S. bol preukázaný z ich výpovedí bez dôvodných pochybností.

F. dôvodných pochybností bola preukázaná držba OPL u obžalovaných H. Q. a Juraja S. len v rozsahu, v akom im boli OPL zaistené pri domových prehliadkach, teda v rozsahu nedosahujúcemu väčší rozsah.

Subjektívna stránka trestného činu:

Súd dospel k záveru, že všetci obžalovaní konali v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, pretože obžalovaní M. F., H. Q. a Juraj S. chceli disponovať omamnými a psychotropnými látkami v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, ktorých držba je zakázaná.

Sumarizujúc vyššie uvedené skutkové zistenia súd dospel k záveru, že obžalovaní:

Tibor F. spáchal zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,
Juraj S. spáchal obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona,
obžalovaný H. Q. obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Kvalifikačný znak podľa § 172 ods. 2 písm. a) je u obžalovaného H. Q. daný jeho odsúdením rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 31.01.2017, sp. zn. 2T/169/2016, právoplatným dňa 31.1.2017 podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona.

Napriek skutočnosti, že dňa 22.05.2020, teda po spáchaní stíhaného skutku, prišlo k osvedčeniu obžalovaného a v súčasnosti sa na neho hľadí ako keby nebol odsúdený, nemá táto skutočnosť vplyv na právnu kvalifikáciu skutku, nakoľko účinky osvedčenia nastávajú „ex nunc“ teda od rozhodnutia o osvedčení do budúcnosti a nie „ex tunc“ aj do minulosti.

Účelom fikcie neodsúdenia je po splnení určitých podmienok odsúdeným dosiahnuť odstránenie nepriaznivých dôsledkov odsúdenia jednak v bežnom živote ako i v prípade možných trestnoprávných dôsledkov vzťahujúcich sa k recidíve. Moment, kedy nastane fikcia neodsúdenia, je preto významný na posúdenie, či iný trestný čin páchatel'a možno posudzovať ako recidívu, alebo nie. Je nesporné, že ak páchatel' spácha ďalší trestný čin po tom, čo nastala fikcia neodsúdenia za predchádzajúci trestný čin, jeho ďalšie konanie nemôže byť posudzované ako recidíva. Je tomu tak z dôvodu, že páchatel' určité časové obdobie stanovené zákonom (stanovená skúšobná doba) viedol riadny život, čím možno prezumovať dosiahnutie účelu predtým uloženého trestu.

Takýto benefit však nepožíva i konanie páchatel'a, ktorého sa dopustí ešte predtým, ako nastane fikcia neodsúdenia, no súd o vine páchatel'a (z rôznych príčin) rozhoduje až následne. Takýto benefit nie je v súlade so zámerom zákonodarcu, ktorým nepochybne je postihnúť páchatel'a za trestný čin, ktorého závažnosť, aj z hľadiska jeho právnej kvalifikácie, je ustálená v čase, kedy tento trestný čin spáchal, nakoľko výlučne trest uložený podľa takto ustálenej právnej kvalifikácie skutku možno považovať za spravodlivý pre dosiahnutie účelu trestu. Osvedčenie sa páchatel'a v priebehu trestného konania má pre páchatel'a výlučne ten benefit, že mu nemôže byť po jeho osvedčení sa premenený uložený trest na trest nepodmienečný. Opačný výklad by znamenal dvojnásobné zvýhodnenie páchatel'a, ktoré nie je žiadúce.

Účinky fikcie neodsúdenia by sa preto podľa názoru súdu mali logicky vzťahovať na konanie obžalovaného od vzniku fikcie do budúcnosti (ex nunc), nie však spätne. Uvedený záver potvrdzuje aj tá skutočnosť, že predmetná fikcia nastáva konkrétnym dňom, ktorý je uvedený aj v odpise registra trestov páchatel'a (právoplatnosť rozhodnutia alebo konkrétny deň zákonnej fikcie) a teda nepôsobí spätne.

Opačný záver by mohol mať za následok dokonca zánik trestnosti činu, nakoľko v prípade ak by bol páchatel odsúdený na trest zákazu činnosti, ktorý by porušil a dopustil by sa trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia a začalo by sa jeho trestné stíhanie pre tento trestný čin. V prípade následného zahľadania odsúdenia vykonaním trestu zákazu činnosti, by muselo byť trestné stíhanie za marenie výkonu úradného rozhodnutia zastavené, nakoľko by od počiatku neexistovalo odsúdenie, ktorým mu bol trest zákazu činnosti uložený, a teda tento nemohol porušiť. Uvedený záver popiera základné princípy trestného práva hmotného, a preto je možné účinky osvedčenia sa aplikovať len do budúcnosti, teda nie spätne.

S poukazom na námietky obhajkyne JUDr. Kubáňovej ohľadom znaku skutkovej podstaty podľa § 172 ods. 2 písm. a) Tr. zák. („a už bol za taký čin odsúdený“) u obžalovaného Daniela Q., ktorá sa v zásade domáhala rovnakého prístupu k obž. H. Q. ako bol uplatnený k obž. R. S., súd sumarizuje, že u obžalovaného Juraja S. prišlo k osvedčeniu obžalovaného v súvislosti s odsúdením Okresného súdu Galanta, sp. zn. 2T/145/2016, pre trestný čin podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, dňa 04.05.2019, a keďže obžalovaný Juraj S. páchal stíhanú trestnú činnosť od júla 2019, znamená to, že v čase začatia páchania trestnej činnosti sa na neho hľadelo, akoby nebol odsúdený, preto u neho nebol naplnený znak skutkovej podstaty podľa § 172 ods. 2 písm. a) Tr. zák.; prokuratúra skutok voči obžalovanému R. S. v obžalobe ani týmto spôsobom právne nekvalifikovala u obžalovaného H. Q. prišlo k osvedčeniu obžalovaného v súvislosti s odsúdením Okresného súdu Galanta, sp. zn. 2T/169/2016, pre trestný čin podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, dňa 22.05.2020, a keďže obžalovaný Daniel Q. páchal stíhanú trestnú činnosť od 21.09.2019, znamená to, že v čase začatia páchania trestnej činnosti sa na neho nehľadelo, akoby nebol odsúdený, preto u neho bol naplnený znak skutkovej podstaty podľa § 172 ods. 2 písm. a) Tr. zák.; prokuratúra skutok voči obžalovanému Danielovi Q. v obžalobe týmto spôsobom aj právne kvalifikovala.

K čítaniu zápisníc o výpovediach, ktoré boli urobené v čase pred vznesením obvinenia.

Na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní boli na odstránenie rozporov čítané výpovede, ktoré boli urobené ešte pred vznesením obvinenia obžalovaným, v dôsledku čoho obžalovaní nemali možnosť zúčastniť sa na ich výsluchu. Na novom hlavnom pojednávaní sa čítali zápisnice z predchádzajúceho hlavného pojednávania, a keďže obsahovali odkazy na skoršie zápisnice z dôvodu odstraňovania rozporov, čítali sa aj tieto skoršie zápisnice.

Súd preto považuje za potrebné vyjadriť sa k zákonnosti a prípustnosti vykonania tohto dôkazu na hlavnom pojednávaní.

Je nepochybné, že výpoveď svedka spred vznesenia je zákonným dôkazom, ak pri jej vykonaní boli rešpektované príslušné ustanovenia Trestného poriadku. Pre posúdenie prípustnosti tohto dôkazu na hlavnom pojednávaní je podstatné, že pri realizácii výsluchu svedka v prípravnom konaní nebola rešpektovaná zásada kontradiktórnosti, t. j. obžalovaný nemal možnosť klásť svedkovi otázky a teda spochybníť ním tvrdené skutočnosti. Zásada kontradiktórnosti je však chápaná ako záruka, aby mal obžalovaný počas trestného konania aspoň raz možnosť klásť svedkovi otázky a konfrontovať ho s tvrdenými skutkovými okolnosťami. V tomto kontexte môže na hlavnom pojednávaní prísť k dvom základným procesným situáciám.

Prvou je situácia, kedy svedok vypovedá v štádiu pred vznesením obvinenia a následne využije svoje právo nevypovedať, a to aj na hlavnom pojednávaní. Prokurátor navrhne v zmysle § 263 ods. 2, 3, 4 Trestného poriadku prečítať výpoveď svedka spred vznesenia obvinenia. Takémuto návrhu prokurátora vo väčšine prípadov nemožno vyhovieť z dôvodu neprípustnosti tohto dôkazu, nakoľko by v konaní nebola rešpektovaná zásada kontradiktórnosti, keďže obžalovaný by nemal možnosť v trestnom konaní ani raz svedkovi položiť otázky a svedkom popisovaný skutkový stav by sa v podstate „zakonzervoval“ jeho prvotnou výpoveďou, čo nemožno považovať za záruku spravodlivého procesu.

Druhou je situácia, kedy svedok vypovedá v štádiu pred vznesením obvinenia a následne vypovedá aj na hlavnom pojednávaní. Prokurátor navrhne v zmysle § 264 ods. 1 Trestného poriadku prečítať výpoveď svedka spred vznesenia obvinenia na odstránenie rozporov. Takémuto návrhu prokurátora možno vyhovieť, nakoľko obžalovaný má možnosť, rešpektujúc zásadu kontradiktórnosti, klásť svedkovi na hlavnom pojednávaní otázky, a to aj ohľadom sporných skutočností, pričom následne je na konajúcom

súde, aby sa zaoberal vierohodnosťou a pravdivosťou výpovede svedka, teda hodnotil jeho výpoveď aj v kontexte iných vykonaných dôkazov, čo možno považovať za záruku spravodlivého procesu, v niektorých prípadoch aj v prospech obžalovaného (napr. ak svedok ako páchatel'a pred vznesením obvinenia označuje inú osobu ako obžalovaného).

V tomto prípade sa jedná o druhú procesnú situáciu, kedy je zásada kontradiktórnosti, ako záruky spravodlivého procesu, rešpektovaná a teda prečítanú časť výpovede svedka pred vznesením obvinenia možno ako prípustný dôkaz hodnotiť v rámci procesu hodnotenia dôkazov.

* * *

Súd tiež upravil skutkovú vetu v tom smere, že z nej vypustil celú časť: „na adrese Kukučínova XXXX/XX, L., v byte číslo 2-X, kde býval obžalovaný M. F.: finančná hotovosť (ako stopa číslo 1) vo forme bankoviek prevažne menších nominálnych hodnôt: 18 x 10,- Eur, 26 x 20,- Eur, 4 x 50,- Eur, 4 x 100,- Eur, teda finančná hotovosť spolu vo výške 1300,- Eur; prázdne plastové vrecká s tlakovým uzáverom (ako stopa číslo 2) v bližšie neurčenom množstve,“ ďalej v časti „na adrese Narcisová XXXX/XX, U.'a, v byte číslo 47, kde býval obžalovaný R. S.“ súd vypustil „1 ks digitálna váha čiernej farby (ako stopa číslo 1),“ a v časti „na adrese Mierová XXXX/XX, J., v byte číslo 4, kde býval obžalovaný H. Q.“ vypustil „1 ks mikrováha čiernej farby (ako stopa číslo 3).“

Súd uvedeným spôsobom postupoval z dôvodu, že podľa názoru odvolacieho súdu, ktorého právnym názorom je súd podľa § 327 ods. 1 Tr. por. viazaný, zabezpečenie, držba alebo prechovávanie vecí, ktoré súd zo skutkovej vety pustil (finančná hotovosť, prázdne plastové vrecká, digitálna váha a mikrováha), nie je trestné. Uvedené veci nemožno považovať za omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor, ktorých neoprávnené nakladanie naplňa skutkovú podstatu trestných činov uvedených ustanoveniach §§ 171 a 172 Trestného zákona. Preto tieto veci podľa názoru odvolacieho súdu nemali byť uvedené v opise skutku, za spáchanie ktorého boli obžalovaní uznaní za vinných. Išlo o chybu, na ktorú odvolací súd bol povinný prihliadať v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1, druhá veta Tr. por., nakoľko by odôvodňovala podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Z týchto dôvodov súd uvedené veci vypustil zo skutkovej vety rozsudku.

- Výrok o treste a ochrannom opatrení-

Pri úvahe nad výškou trestu, jeho druhom a spôsobom výkonu vychádzal súd najmä z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona, v zmysle ktorého účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Súčasne má trest iných odradiť od páchania trestných činov a vyjadriť morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Súd preto pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osoby obžalovaných, ich pomery a možnosť ich nápravy.

Obž..

Pri zločine nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona je trestná sadzba trestu odňatia slobody určená od 3 do 10 rokov. Skúmajúc pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, dospel súd k záveru, že nie je potrebné upraviť zákonom stanovenú trestnú sadzbu trestu odňatia slobody, a to z dôvodu neexistencie poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Súd obžalovanému M. F. uložil trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 6 (šesť) mesiacov, ktorý považuje za primeraný, spravodlivý a naplňujúci účel trestu.

Súd pri určovaní výmery trestu v neprospech obžalovaného zohľadnil skutočnosť, že obžalovaný spáchanie skutku popieral, čo svedčí o neprijatí zodpovednosti za svoje konanie, ďalej že obžalovaný sa dopustil celkovo deviatich odovzdávok OPL tretím osobám, pričom v každom z týchto prípadov sa vždy jednalo len o jednu obvykle jednorazovú dávku drogy. Súd ďalej v neprospech obžalovaného vyhodnotil tie skutočnosti, na ktoré poukázal odvolací súd, a to, že u obžalovaného M. F. je kombinácia

závažnosti ním páchanej trestnej činnosti (motivovanej ziskom a v pozícii dílera viacerých omamných a psychotropných látok) a jeho dominantné postavenie vo vzťahu k spolupáchateľom trestnej činnosti, dôvodom na uloženie prísnejšieho trestu, oproti trestu uloženému v predchádzajúcom rozhodnutí. Z týchto dôvodov súd uložil obžalovanému prísnejší trest oproti trestu 3 roky a 4 mesiace, ktorý mu bol uložený v predchádzajúcom rozhodnutí.

Súd v prospech obžalovaného zohľadnil skutočnosť, že obžalovaný doposiaľ nebol odsúdený, nebol vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody a bol vo výkone väzby bol kladne hodnotený.

Súd nezistil u obžalovaného podmienky na aplikáciu mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona najmä s poukazom na jeho popieranie trestnej činnosti a jeho dominantné postavenie oproti ostatným spoluobžalovaným.

Vzhľadom na osobu obžalovaného, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom obžalovaný žije, okolnosti prípadu a výšku uloženého trestu odňatia slobody dospel súd k záveru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného je výkon trestu odňatia slobody nevyhnutný a z dôvodu, že obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody ho súd v súlade s § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Orgánmi činnými v trestnom konaní bol u obžalovaného zaistený mobilný telefón K., PIN: XXXX, SIM karta XXXX XXX XXX, a vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že tento mobilný telefón patril obžalovanému a slúžil na dohadovanie si stretnutí so spoluobžalovanými, na ktorých dochádzalo k páchaniu trestnej činnosti.

Rovnaké závery však nemožno vzťahovať na zaistenú finančnú hotovosť v celkovej výške 1.300,- X., nakoľko nebol preukázaný rozsah páchania trestnej činnosti a teda aj v prípade pripustenia premisy, že by sa aspoň čiastočne mohlo jednať o finančné prostriedky získané trestnou činnosťou, nie je možné ustáliť ich rozsah, pričom nebola vyvrátená obrana obžalovaného, že sa jednalo o peniaze z pôžičiek, príp. peniaze rodičov. Navyše je potrebné konštatovať, že v konaní bolo preukázané, že obžalovaný M. F. predal obžalovanému R. S. I. v hodnote 23,50 Eur a obžalovanému H. Q. daroval marihuanu v hodnote 5 Eur. Ak teda obžalovaný M. F. mohol mať z trestnej činnosti celkový profit vo výške 28,50 Eur, nie je možno ustáliť, že suma 1.300,- Eur pochádza z tejto trestnej činnosti.

Taktiež zaistené plastové uzatvárateľné vrecká sú bežne dostupné, teda nejedná sa o nelegálny tovar, pričom tieto môžu slúžiť viacerým účelom, ako len k prechovávaniu OPL, a keďže nebolo preukázané, že slúžili na páchanie trestnej činnosti, nebolo možné uložiť trest ich prepadnutia.

Mobilný telefón zn. K. S, striebornej farby, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXX bol zaistený v dome rodičov obžalovaného a podľa vyjadrenia obžalovaného mal patriť jeho matke. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že mobilný telefón patril obžalovanému, ani že slúžil na páchanie trestnej činnosti.

Z uvedených dôvodov súd v súlade s § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uložil obžalovanému trest prepadnutia mobilného telefónu K., PIN: XXXX, SIM karta XXXX XXX XXX s tým, že jeho vlastníkom sa stáva štát.

Takto uložený trest, podľa názoru súdu, v sebe obsahuje tak požadovaný prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona.

Obž. R. S.

Súd vo svojom skoršom rozhodnutí pri obž. R. S. mimoriadne znížil trest použitím ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona a uložil mu trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom. Postup odôvodnil analogickým použitím stanoviska Najvyššieho súdu SR uverejneného v zbierke stanovísk č. 5/2017, pri tej situácii, kedy obž. R. S. na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. zák., že je vinný, pričom súd jeho vyhlásenie neprijal

z dôvodu, že mal pochybnosti o naplnení všetkých znakov organizovanej skupiny u obžalovaných. Súd považoval za správnejší taký postup, kedy zistí správny skutkový stav vykonaním dokazovania alebo umožní obžalovanému vzniesť výhrady k právnej kvalifikácii skutku, príp. k skutkovému deju a v prípade, ak súd po vyhodnotení všetkých dôkazov dospeje k záveru, že priznanie obžalovaného v rámci jeho výsluchu na hlavnom pojednávaní zodpovedá jeho skutkovým a právnym záverom, analogicky aplikovať § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona a tým dosiahnuť stav ako v prípade, ak by sa „nedostatok“ v prokurátorom podanej obžalobe nenachádzal.

Odvolací súd k tomuto postupu uviedol, že analogické použitie stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR, uverejneného v zierke stanovísk č. 5/2017, ktoré sa vzťahuje na prípady, keď obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobí vyhlásenie o vine alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku, ktoré súd následne prijme a rozhodne, že dokazovanie v otázke viny sa nevykoná, nie je namieste v prípade, že obžalovaný síce na hlavnom pojednávaní urobil jedno z uvedených vyhlásení, avšak súd takéto vyhlásenie neprijme a dokazovanie v otázke viny vykonáva. Postavenie obžalovaného, ktorého vyhlásenie o vine alebo vyhlásenie o tom, že nepopiera spáchanie skutku, bolo na hlavnom pojednávaní súdom prijaté, nie je totožné s postavením obžalovaného, u ktorého takéto vyhlásenie prijaté nebolo, a to práve z pohľadu následkov, ktoré sú v prípade oboch skupín obžalovaných výrazne rozdielne. Pokiaľ obžalovaný, ktorého vyhlásenie bolo prijaté, nemá v ďalšom priebehu súdneho konania brániť sa proti rozhodnutiu o vine, a to ani v odvolacom konaní, obžalovaný, ktorého vyhlásenie nebolo súdom prijaté, takúto možnosť má a má teda aj možnosť uvádzať a predkladať súdu dôkazy, ktoré môžu mať vplyv na rozhodnutie o vine a následne aj o treste. Potreba extenzívneho výkladu uvedeného stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo vzťahu k dodržaniu práva na spravodlivý súdny proces, nemá v tomto prípade žiadne opodstatnenie. Navyiac u obž. R. S. nie je rozhodnutie o mimoriadnom znížení trestu pod odolnú hranicou trestnej sadzby namieste aj z dôvodu, že svojím konaním naplnil dva kvalifikačné znaky prísnejšej skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu.

Odvolací súd ďalej v súvislosti s výrokom o trest obž. JG.a uviedol, že u neho nie sú dôvody na priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a to z dôvodov, ktoré vo svojom odvolaní uviedol prokurátor a s ktorými sa odvolací súd stotožnil. Prokurátor poukázal na to, že obž. R. S. sa len čiastočne priznal ku skutku kladenému mu za vinu, výlučne k predaju drog v obžalobe uvedeným osobám, ktoré ho jednoznačne usvedčujú z tejto činnosti, avšak poprel akúkoľvek účasť spoluobžalovaných, a to aj pokiaľ ide o súdom prvého stupňa modifikovaný skutkový dej,

Na novom hlavnom pojednávaní sa vyššie opísaná situácia nezmenila, nakoľko obž. Juraj S. pri svojom výsluchu odmietol vypovedať, čo znamená, že sa žiadnym ďalším spôsobom nevyjadroval k svojej účasti alebo k účasti spoluobžalovaných na žalovanom skutku. Súd uvádza, že právo odmietnuť vypovedať je právom obžalovaného a je len jeho rozhodnutím, či toto právo využije alebo nevyužije. Poukazujúc však na závery odvolacieho súdu a na nezmenenú situáciu v tomto smere na novom hlavnom pojednávaní, obžalovanému R. S. nebolo možné priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák.

S poukazom na závery vyslovené odvolacím súdom, ktorými je súd podľa § 327 ods. 1 Tr. por. viazaný, súd pri ukladaní trestu obž. R. S. nepoužil § 39 ods. 1 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam a obžalovanému trest odňatia slobody mimoriadne podľa tohto ustanovenia neznižil, a rovnak obž. R. S. nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák.

Pri obzvlášť závažnom zločine nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona je trestná sadzba trestu odňatia slobody určená od 10 do 15 rokov. Skúmajúc pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, dospel súd k záveru, že nie je potrebné upraviť zákonom stanovenú trestnú sadzbu trestu odňatia slobody.

Súd obžalovanému R. S. uložil trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov, ktorý považuje za primeraný, spravodlivý a naplňujúci účel trestu.

Súd pri určovaní výmery trestu v neprospech obžalovaného zohľadnil závažnosť trestného činu, naplnenie dvoch kvalifikačných znakov prísnejšej skutkovej podstaty, a ďalej že skutok spáchal v podstate len 2 mesiace potom, ako sa osvedčil pri predchádzajúcom odsúdení Okresného súdu Galanta zo dňa 16.11.2016, sp. zn. 2T/145/2016, za drogovú trestnú činnosť - zločin nedovolenej

výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, t. j. za druhovo totožný trestný čin ako v prejednávanej veci. Súd uvádza, že aj zahladené odsúdenie je možné posudzovať na účely zistenia osobnosti páchatela, k jeho sklonom k páchaniu trestnej činnosti, a k možnostiam vedenia riadneho života a resocializácii pri ukladaní trestu.

V prospech obžalovaného súd vyhodnotil tú skutočnosť, že obžalovaný sa čiastočne priznal a svoje konanie oľutoval, kladné hodnotenie z výkonu väzby, a najmä tú skutočnosť, že urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. Je síce pravdou, že tak ako to uvádza odvolací súd, vzhľadom na skutočnosť, že súd neprijal vyhlásenie obžalovaného, tento mal možnosť uplatňovať svoje procesné práva v plnom rozsahu počas súdneho konania, avšak podľa názoru súdu je potrebné zdôrazniť tú skutočnosť, že tento následok nezapríčinil obžalovaný, ale súd tým, že vyhlásenie obžalovaného neprijal. Tým, že obžalovaný urobil vyhlásenie o vine a na všetky otázky odpovedal „áno“, prejavil tým záujem navodiť stav, ktorý by nastal prijatím jeho vyhlásenia, a to stav, kedy sa obžalovaný vzdáva práva na (kompletné) súdne konanie, kedy má záujem neodvolateľne prijať všetky právne účinky uznania viny - neodvolateľnosť vyhlásenia, nevykonanie dokazovania v rozsahu uznanej viny a obmedzenie oprávneho prostriedku v tomto rozsahu na dovolanie pre závažné porušenie práva na obhajobu (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Tento záujem a konkrétne úkony obžalovaného, ktorý sa nenaplnili bez jeho viny, je potrebné hodnotiť výrazne v prospech obžalovaného, a z tohto dôvodu súd obžalovanému ukladal trest odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby určenej Trestným zákonom.

Súd u obžalovaného R. S. nezistil podmienky na aplikáciu mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, najmä z dôvodu, že obžalovanému nebolo možné priznať žiadnu poľahčujúcu okolnosť a obžalovaný zároveň svojím konaním naplnil dva znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu (na viacerých osobách a po dlhší čas).

Vzhľadom na osobu obžalovaného, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom obžalovaný žije, okolnosti prípadu a výšku uloženého trestu odňatia slobody dospel súd k záveru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného je výkon trestu odňatia slobody nevyhnutný, avšak s poukazom na záujem obžalovaného urobiť vyhlásenie o vine, skutočnosť, že obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody a prejavenu ľútosť na hlavnom pojednávaní, dospel súd k záveru, že nie je potrebné zaradiť obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia, ale účel trestu a zaručenie nápravy obžalovaného naplní aj zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona.

Orgánmi činnými v trestnom konaní boli u obžalovaného zaistené digitálna váha čiernej farby, nadstavec - aplikátor, mobilný telefón L., IMEI: XXXXXXXXXXXXX/XX, pričom obžalovaný priznal, že patrili jemu a používal ich pri páchaní trestnej činnosti, a preto súd v súlade s § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uložil obžalovanému trest ich prepadnutia s tým, že ich vlastníkom sa stáva štát.

Takto uložený trest, podľa názoru súdu, v sebe obsahuje tak požadovaný prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona.

Súdu uložil obžalovanému podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona obligatórne ochranný dohľad v trvaní 2 rokov, ktorého dĺžku považuje za primeranú závažnosti spáchaného trestného činu a výške uloženého trestu odňatia slobody. Zároveň súd podľa § 77 ods. 1 Trestného zákona určil, že obžalovaný je po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody povinný oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, osobne sa hlásiť jedenkrát v kalendárnom mesiaci u probačného a mediáčného úradníka okresného súdu v mieste svojho bydliska, a vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu.

Súd obžalovanému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, nakoľko s poukazom na vykonané dokazovanie, najmä znalecký posudok MUDr. H. U., zistil splnenie zákonných podmienok na jeho uloženie, a to existenciu závislosti obžalovaného od OPL, pričom napriek prezentovanej

neúčelnosti uloženia ochranného liečenia znalkyňou, je súd toho názoru, že na dovŕšenie prevýchovy odsúdeného je nevyhnutné pokúsiť sa dosiahnuť u obžalovaného účel ochranného liečenia a to jeho výkonom ústavnou formou.

Obž. H. Q.

Pri obzvlášť závažnom zločine nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona je trestná sadzba trestu odňatia slobody určená od 10 do 15 rokov.

Skúmajúc pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, dospel súd k záveru, že je potrebné upraviť zákonom stanovenú trestnú sadzbu trestu odňatia slobody podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona, a to z dôvodu existencie prevažujúceho pomeru poľahčujúcich okolností, keď súd zohľadnil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, teda že sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval a poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, teda že napomáhal pri objasnení trestnej činnosti spoluobžalovaných a nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť.

Z dôvodu priznania sa obžalovaného a napomáhaniu pri objasnení trestnej činnosti, ako aj z dôvodu, že obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré súd rovnako ako u obž. S. neprijal, je súd toho názoru, že v prípade obžalovaného sú dané mimoriadne okolnosti prípadu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona a teda možnosť mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody. V tomto prípade bolo pri určení výmery trestu nevyhnutné zohľadniť, že v prípade obžalovaného sa jednalo o osobu, ktorá bola doposiaľ jedenkrát odsúdená a doposiaľ nevykonávala nepodmienečný trest odňatia slobody. Aj s poukazom na kritický postoj obžalovaného k spáchaniu trestnej činnosti a prijatie zodpovednosti za svoje konanie, dospel súd k záveru, že účel trestu u obžalovaného naplní aj trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov, teda pod dolnou hranicou zákonom stanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody.

Vzhľadom na osobu obžalovaného, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom obžalovaný žije, okolnosti prípadu a výšku uloženého trestu odňatia slobody dospel súd k záveru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného je výkon trestu odňatia slobody nevyhnutný, avšak aj s poukazom na aplikáciu § 39 ods. 1 Trestného zákona nie je potrebné zaradiť obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia len s poukazom na závažnosť spáchanej trestnej činnosti - obzvlášť závažný zločin, ale účel trestu a nápravu obžalovaného naplní aj zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona. Súd nezaradil obžalovaného na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia z dôvodu, že sa trestnej činnosti dopustil počas plynutia skúšobnej doby predchádzajúceho odsúdenia. Predchádzajúce odsúdenie za drogovú trestnú činnosť, ktoré je zároveň upozornením na protiprávnosť jeho konania, a ani hrozba nariadenia výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody nevedli u obžalovaného k takej zmene správania, kedy by sa drogovej trestnej činnosti vôbec nedopúšťal, a preto je potrebné za účelom naplnenia účelu trestu zaradiť obžalovaného na výkon trestu nie do ústavu s minimálneho stupňa stráženia ale do ústavu so stredným stupňom stráženia. Súd pre úplnosť pripomína, že osoby vo výkone trestu môžu po splnení zákonných podmienok požiadať o zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody.

Orgánmi činnými v trestnom konaní boli u obžalovaného zaistené mikrováha čiernej farby, bez výrobného čísla, mobilný telefón Q., zlatej farby, s prasknutým displejom, PIN: XXXX so L. kartou, ktoré podľa záverov súdu patrili obžalovanému a používal ich pri páchaní trestnej činnosti, a preto súd v súlade s § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uložil obžalovanému trest ich prepadnutia s tým, že ich vlastníkom sa stáva štát.

Takto uložený trest, podľa názoru súdu, v sebe obsahuje tak požadovaný prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona.

Súdu uložil obžalovanému podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona obligatórne ochranný dohľad v trvaní 2 rokov, ktorého dĺžku považuje za primeranú závažnosti spáchaného trestného činu a výške uloženého

trestu odňatia slobody. Zároveň súd podľa § 77 ods. 1 Trestného zákona určil, že obžalovaný je po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody povinný oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, osobne sa hlásiť jedenkrát v kalendárnom mesiaci u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v mieste svojho bydliska, a vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trnava na Krajský súd v Trnave. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Oprávnená osoba sa môže vzdať práva podať odvolanie. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Obžalovaný môže výslovne vyhlásiť, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech jeho príbuznými v priamom rade, jeho súrodencami, osvojiteľom, osvojencom, manželom a druhom. Odvolanie má odkladný účinok.